

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 29.1.2014
COM(2014) 43 final

2014/0020 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

Om strukturella åtgärder för att förbättra motståndskraften hos EU:s kreditinstitut

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2014) 30 final}

{SWD(2014) 31 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Sedan finanskrisen började har Europeiska unionen (nedan kallad *unionen*) och dess medlemsstater företagit en grundläggande översyn av finansiell reglering och tillsyn.

På bankområdet har unionen inlett flera reformer för att skapa ett säkrare, sundare, öppnare och ansvarsfullare finanssystem som tjänar ekonomin och hela samhället. Unionens banksektor är dock stor i både absoluta tal (42,9 biljoner euro) och relativa tal (nära 350 procent av unionens BNP). De största enskilda unionsbankerna har tillgångar som kan mäta sig med deras hemmedlemsstaters BNP. Dessa banker är fortfarande för stora för att tillåtas gå omkull, för stora att rädda och för komplexa att omstrukturera.

I detta sammanhang aviserade kommissionsledamot Barnier i november 2011 att en högnivågrupp skulle bildas, med uppgift att bedöma behovet av strukturreformer inom unionens banksektor. Till ordförande utsågs Erkki Liikanen, chefdirektör för Finlands Bank.¹ I rapporten som lades fram i oktober 2012 sas att det krävs en omstrukturering av bankerna som komplement till pågående reformer. Man rekommenderade att handel för egen räkning (nedan kallad *egenhandel*) och annan högriskhandel separeras och förs till en särskild organisation inom bankkoncernen. Separeringen skulle bara vara obligatorisk för banker där sådan verksamhet är en betydande del av bankens affärsverksamhet.² Den 3 juli 2013 antog Europaparlamentet med bred majoritet det egna initiativbetänkandet "Reformen av banksektorns struktur inom EU"³ som välkomnar strukturreformer på unionsnivå för att åtgärda problemet med banker som är för stora för att tillåtas gå omkull.⁴

Detta förslag är en viktig del av unionens försök att tackla dilemmat med "för stora för att tillåtas gå omkull". Syftet är att förhindra resterande okontrollerade risker i unionens banksystem från att materialiseras. Det kommer att minska uppblåsning av bankernas balansomslutning, särskilt de rent spekulativa aktiviteterna. Detta minskar risken för att skattebetalare måste stå för räddningen av banker på obestånd och minskar kostnaderna och problematiken vid en nödvändig rekonstruktion och avveckling. Förslaget är också ett viktigt komplement till direktivet om inrättande av en ram för rekonstruktion och avveckling av kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallat **BRRD**).⁵

Strukturreformerna har hittills inte ingått i det internationella reformprogram som G20 antagit. Det finns dock ett antal stater i världen som har genomfört eller föreslagit åtgärder för att ta itu med ovanstående problem. De senaste åren har ett antal medlemsstater inlett reforminitiativ (Tyskland, Frankrike, Storbritannien och Belgien). Förenta staterna antog nyligen den s.k. "Volcker rule" som förbjuder bankers handel för egen räkning (*egenhandel*).

¹ För gruppens uppdrag och ledamöter, se http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf

² Andra rekommendationer från gruppen var att 2) även annan verksamhet kan behöva separeras till följd av omstrukturings- och avvecklingsplanen. 3) Användning av s.k. bail in som omstrukturings- och avvecklingsverktyg. 4) En översyn av kapitalkraven på handlade tillgångar och fastighetsrelaterade lån. 5) Åtgärder för att förstärka bankernas ledning och kontroll så att bankgranskning och marknadsdisciplin stärks.

³ Europaparlamentet (McCarthy 2013), Reformen av banksektorns struktur inom EU, 2013/2021 (INI)

⁴ I för stor för att tillåtas gå omkull inbegrips även för viktig, för sammanflätad och för komplex för att tillåtas gå omkull. Se även Europeiska kommissionen (2013b).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv xx/xxxx/EU om fastställande av ett ramverk för rekonstruktion och avveckling av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG, 82/891/EG, 2001/27/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (**EUT L--xxx**).

Vidare har internationella organisationer efterlyst en global debatt om bankernas strukturer och affärsmodeller. Med tanke på mängden reformansträngningar i detta sammanhang, och för att undvika överlappningar eller oförenliga åtgärder som påverkar internationellt verksamma banker, uppmanade G20-ledarna vid det senaste toppmötet i Sankt Petersburg rådet för finansiell stabilitet (FSB) att utvärdera strukturella bankreformers samstämmighet mellan länder och deras återverkningar på den globala finansiella stabiliteten. Detta förslag tar vederbörlig hänsyn till ökade internationella samordningsinsatser och erkänner behovet av att förebygga regelarbitrage.

Detta förslag åtföljs av ett direkt relaterat förslag för att ta itu med en annan väg för finansiella spridningseffekter, nämligen marknadsaktörers, däribland systemviktiga bankers sammanflätning genom ogenomskinlig handel i form av finansieringstransaktioner med värdepapper. Parallellt lade kommissionen den 19 mars 2012 fram grönbok Skuggbanksektorn.⁶ Här konstateras att en förstärkt reglering av banksektorn kan driva över en betydande del av traditionell bankverksamhet till ”skuggbanksystemet” som definieras som ”ett system för förmedling av krediter som inbegriper enheter och verksamhet utanför det reguljära banksystemet.”⁷ Den 20 november 2012 antog Europaparlamentet en resolution om skuggbanksektorn.⁸ Det underströks här att finansinstitutens strukturer och verksamhet måste göras mera öppna och att tillsynsmyndigheterna måste ha kännedom om skuggbankverksamhetens omfattning, exempelvis avtal om återköp och värdepapperslån. Den 4 september 2013 betonade kommissionen i sitt meddelande om skuggbankverksamhet⁹ att det är viktigt att öka öppenheten vid finansieringstransaktioner med värdepapper, som avtal om återköp och värdepapperslån, andra motsvarande transaktioner och återpantställning. Detta är viktigt för att kunna bevaka riskerna med sammanflätning, alltför stor finansiell hävstångseffekt och konjunkturförstärkande beteende.

Återstoden av denna motivering innehåller en presentation av föreliggande förslags strukturella separering hos kreditinstitut.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Berörda parter har konsulterats vid flera tillfällen. Under sitt arbete har högnivågruppen mött olika berörda parter och hållit ett offentligt samråd riktat mot banker, dessas företagskunder, privatpersoner och deras sammanslutningar.¹⁰ Kommissionen höll också ett offentligt samråd med berörda parter i oktober 2012.¹¹ Även med medlemsstater har diskussioner förts om en strukturell bankreform och behovet av samordnade insatser på unionsnivå.

⁶ KOM(2012) 102 slutlig, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/shadow/green-paper_en.pdf

⁷ Denna definition utvecklades i FSB-rapporten av den 27 oktober 2011 om att stärka övervakning och reglering av skuggbankverksamhet, http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111027a.pdf
⁸ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=EN>

⁹ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om Skuggbankverksamhet – hantering av riskkällor i den finansiella sektorn, COM(2013), 614 final.

¹⁰ Högnivågruppens samråd om en strukturreform av EU:s banksektor, maj/juni 2012. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/banking_sector_en.htm. Högnivågruppen mottog 83 svar, flest från banker och andra finansinstitut, därefter från privatpersoner och deras sammanslutningar, följt av företagskunder.

¹¹ Samråd om högnivågruppens rekommendationer om strukturen på EU:s banksektor, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/hleg-banking_en.htm. Av de mottagna 89 svaren kom nästan hälften från bankbranschen.

Medan kommissionen tog fram konsekvensbedömningen, höll den våren 2013 ytterligare ett offentligt samråd med berörda parter, där den uppmanade bankerna att utreda effekterna av olika typer av strukturreformer.¹² Det femhundra samrådssvaren visade på motsättningar mellan å ena sidan banker och å andra sidan konsumenter och andra finansiärer än banker. De förstnämnda var i överväldigande grad mot en strukturell separering, de sistnämnda i huvudsak för. Övriga kategorier hade mera balanserade uppfattningar.

I mars 2013 bildades en styrgrupp om bankstrukturreformen, med företrädare från generaldirektoraten COMP, ECFIN, EMPL, ENTR, JUST, MARKT, SG, SJ, TAXUD och gemensamma forskningscentrumet. Den avdelningsövergripande arbetsgruppen sammanträdde i mars, april och september 2013 och stödde arbetet med konsekvensanalysen.

Ett utkast till konsekvensbedömningen lades fram för kommissionens konsekvensbedömningsnämnd den 19 september 2013 (nedan kallad *nämnden*) och diskuterades med denna den 16 oktober 2013. Nämnden lämnade sina rekommendationer till förbättringar den 18 oktober 2013. Huvudrekommendationerna var följande: i) Förbättra problembeskrivningen och huvudscenariot. ii) Bättre beskriva och förklara reformalternativen. iii) Bättre bedöma effekterna och bättre visa de valda reformalternativens ändamålsenlighet. iv) Bättre presentera det berörda parternas synpunkter, v) Lägga till en ordlista. Den 18 december 2013 lade kommissionen fram en reviderad konsekvensbedömning, tillsammans med ett separat dokument som för nämnden förklarade hur gruppens rekommendationer hade införlivats. Nämnden kom den 15 januari 2014 med ett positivt yttrande, med rekommendationer till förbättringar. Den efterfrågade särskilt en förstärkt analys i motiveringen till de föreslagna åtgärderna, alternativa reformval, effekter och de berörda parternas synpunkter på de öppenhetsåtgärder som införts först i den slutliga konsekvensbedömningen. Nämnden rekommenderade också en förbättrad presentation av de strukturella reformalternativen och bedömning av de valda reformalternativens effekter och ändamålsenlighet. Konsekvensbedömningens slutversion har en kraftigt utökad analys av reformåtgärdernas öppenhet och fördjupningar om nämndens två andra rekommendationer.

När det gäller förslagets totalkostnader och fördelar, har den samtidiga konsekvensanalysen varit föremål för kvalitativ analys och kvantitativ modellering. I konsekvensanalysen drogs slutsatsen att indirekta subventioner är betydande, men att de beror av bankernas storlek och sammanflätning. Med vederbörlig hänsyn till de klara fördelarna med varierade bankmodeller i Europa, syftar förslaget till att vidmakthålla den ömtåliga balansen mellan att förhindra systemrisker och finansiera hållbar ekonomisk tillväxt.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund och subsidiaritet

Förordningens rättsliga grund är artikel 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Enligt denna kan åtgärder beslutas för tillnärmning av nationella bestämmelser som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

Enhetliga regler om bankstrukturer kommer att öka den finansiella stabiliteten i EU, integrera finansmarknader bättre, underlätta koncerners ordnade rekonstruktion och avveckling, öka

¹² "Consultation by the Commission on the Structural Reform of the Banking Sector," http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/banking-structural-reform/index_en.htm. Kommissionen mottog fler än 500 svar. Dessa kom från banker och andra finansinstitut, företagskunder, investerare, myndigheter, konsumentföreningar och privatpersoner – svar från privatpersoner (439) och konsumentföreningar (11).

tillhandahållandet av tjänster över gränserna och öka etablering i andra medlemsstater, minska snedvridning av konkurrensen och förhindra regelarbitrage.

Vissa EU-medlemsstater har föreslagit eller antagit åtgärder för att reformera sina nationella banksystem. Skiljaktig nationell lagstiftning med politiska mål som avviker från denna förordnings mekanismer ökar riskerna för negativ inverkan på kapitalrörelser och investeringsbeslut. Om detta inte åtgärdas på unionsnivå, tvingas bankerna till nationell anpassning av strukturer och verksamhet, vilket gör dem ännu mer komplexa och ökar fragmenteringen.

Skiljaktig nationell lagstiftning skulle också äventyra målet med en enda regelbok för hela den inre marknaden och upprättandet av en effektiv bankunion. Det begränsar nämligen effekterna av den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM)¹³ och det framtida gemensamma rekonstruktions- och avvecklingssystemet (SRM).¹⁴ Skiljaktig nationell lagstiftning försvårar och fördyrar också styrningen av gränsöverskridande institut.

Denna förordnings harmonisering på unionsnivå kan säkerställa att unionens bankkoncerner som verkar i flera medlemsstater regleras av ett gemensamt ramverk med strukturkrav. Detta tryggar lika konkurrensvillkor, minskar regleringens komplexitet, undviker oönskade anpassningskostnader för gränsöverskridande verksamhet, främjar integrationen på unionsmarknaden och förhindrar möjligheterna till regelarbitrage.

För en fungerande inre marknad kan en medlemsstat tidigare ha antagit lagstiftning som förbjuder kreditinstitut att ta emot privatpersoners eller små och medelstora företags insättningar, om de bedriver investeringsverksamhet som huvudman och håller tillgångar för handel. Den kan därför begära att kommissionen beslutar att från bestämmelserna i kapitel III ("separering av viss handel") undanta kreditinstitut som omfattas av nationell lagstiftning som är förenlig med bestämmelserna i det kapitlet. Medlemsstater som redan visar sig ha genomfört "helt likvärdiga" åtgärder skulle då kunna undvika kostsam anpassning av existerande effektiva bestämmelser till de bestämmelserna. För att nationell lagstiftning inte ska äventyra målet med en fungerande inre marknad, måste den ha samma mål som detta förslag. Dessutom måste nationella rätts-, tillsyns- och tillämpningsbestämmelser säkerställa att kreditinstitut följer rättsregler som överensstämmer med förslaget

Detta förslag tar vederbörlig hänsyn till finansmarknadernas och de finansiella innovationernas snabba utveckling samt utvecklingen av unionens rättsliga och tillsynsmässiga ramar. För en effektiv och enhetlig tillsyn samt utvecklandet av ett enhetligt regelverk inom banksektorn, får den europeiska bankmyndigheten (EBA) en viktig roll i förslaget. Europeiska bankmyndigheten kommer att rådfrågas, när de behöriga myndigheterna fattar vissa beslut enligt detta förslag, ska ta fram utkast till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder och lämna rapporter till kommissionen. Detta är särskilt viktigt i de situationer som tecknas i artiklarna 9, 10, 13 och 21.

3.2. Proportionalitet

Enligt proportionalitetsprincipen i artikel 5 i EUF-fördraget får unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen.

I den föreslagna förordningen förbjuds unionens stora kreditinstitut och bankkoncerner att bedriva handel för egen räkning (nedan kallad *egenhandel*) och viss anknuten verksamhet.

¹³ Inrättad genom antagandet av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

¹⁴ Inrättad genom antagandet av [SRM].

Separering av ägande kan vara det effektivaste strukturreformverktöget för att särskilt underlätta avveckling och begränsa överdrivet risktagande, intressekonflikter och felallokering av kapital och resurser. De största potentiella fördelarna med att förbjuda egenhandel är minskade risker, minskad komplexitet, sammanflätning och minskade intressekonflikter. Med tanke på problemen med den svåra distinktionen mellan egenhandel och annan liknande handelsverksamhet, särskilt som marknadsgarant, understryks denna åtgärds proportionalitet emellertid av en snäv definition av otillåten verksamhet. Det är motiverat att undanta mindre banker från förbudet, eftersom ett sådant förbud skulle få oproportionerliga effekter på dessa banker, om de tvingas avhända sig delar av sina portföljer.

I den föreslagna förordningen föreskrivs också att den behöriga myndigheten systematiskt ska granska vissa andra aktiviteter, nämligen som marknadsgarant samt investering/finansiering av värdepapperisering och handel med vissa derivat. Dessa har konstaterats vara verksamheterna med störst risk för att egenhandel bedrivs i strid mot förbudet, och som kan skapa risker för de centrala kreditinstitutens och det finansiella systemets stabilitet i unionen. Den behöriga myndigheten ges befogenhet att kräva separeringen. Denna befogenhet är inte en obligatorisk allmän åtgärd, utan myndigheten får göra en bedömning med hjälp av harmoniserade mått. Bara under vissa omständigheter ska den behöriga myndigheten genomdriva en separering, nämligen när risker överskrider vissa nivåer som ska fastställas med harmoniserade mått. Denna metod anses vara proportionerlig, eftersom det bara är på vissa villkor som separering föreskrivs. Den förutsätter också en noggrann bedömning av verksamhetens relativa betydelse för det centrala kreditinstitutets riskprofil och beteende.

Den föreslagna förordningen riktar sig mot stora kreditinstitut och bankgrupper. Då förslagets huvudsyfte är att ta tag i resterande systemrisker i unionens finanssystem, skulle ett utvidgande av dess åtgärder till alla kreditinstitut vara oproportionerligt och leda till omotiverade kostnader, särskilt för mindre kreditinstitut.

Kreditinstitut som underskrider den föreslagna förordningens tröskelvärden omfattas inte av de planerade strukturåtgärderna. Detta betyder att medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna får besluta att införa liknande åtgärder också på mindre kreditinstitut.

I den föreslagna förordningen respekteras de grundläggande rättigheterna och följs principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta gäller särskilt skyddet av personuppgifter, näringsfriheten, äganderätten, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol och förordningen måste tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.

3.3. Närmare redogörelse för förslaget

I detta avsnitt sammanfattas förordningens huvuddrag.

3.3.1. Strukturell separerings mål och syfte

Den föreslagna förordningens syfte är att öka unionens finansiella stabilitet genom en strukturreform av storbanker, som kompletterar de finanstillsynsreformer som redan vidtagits på unionsnivå. I artikel 1 anges reformens syften och mål.

I artikel 2 anges reformens syfte som är att föreskriva strukturförändringar av banker som är för stora för att tillåtas gå omkull, genom införande av förbud mot egenhandel och genom en möjlig separering av viss handelsverksamhet.

3.3.2. Tillämpningsområde

I artikel 3 anges att den föreslagna förordningen avser banker som uppfyller vissa kriterier och överstiger vissa tröskelvärden.

- (1) Kraven avser europeiska banker som fastställs ha global systembetydelse.
- (2) De gäller banker som överskrider följande tröskelvärden i tre år i rad: a) Bankens samlade tillgångar överskrider 30 miljarder euro,¹⁵ och b) bankens samlade rörelsetillgångar och skulder överskrider 70 miljarder euro eller 10 procent av deras samlade tillgångar.

Artiklarna 22 och 23 innehåller mer detaljer om hur "handel" ska beräknas (för den behöriga myndighetens bedömning som eventuellt leder till en separering från kreditinstitutet). Eftersom bankstrukturreformen är inriktad på bankverksamhet, anges i artikel 23.2 att för finanskonglomerat får beräkningarna inte omfatta försäkringsbolags och icke-finansiella företags verksamhet.

Förordningen kommer att vara tillämplig på unionens kreditinstitut och deras EU-moderbolag, dotterbolag och filialer, inklusive tredjeländer. Det ska också omfatta filialer och dotterbolag i unionen tillhörande banker som är etablerade i tredjeländer. Ett så vitt tillämpningsområde är till för att säkra lika konkurrensvillkor och undvika att kraven kringgås genom att verksamhet flyttas ut ur unionen. Emellertid kan undantag göras för unionsbankers utländska dotterbolag och utländska bankers EU-filialer, om de omfattas av likvärdiga separeringsregler (artiklarna 4 och 27). I artikel 4.2 anges ett annat möjligt undantag: Tillsynsorgan ges befogenhet att undanta utländska dotterbolag från separering, om de ingår i koncerner med en geografiskt självständig och decentraliserad struktur som har en avvecklingsstrategi med flera ingångar ("Multiple Point of Entry").

Genom tillämpning av separeringskraven på hela företagskoncernen och oberoende av geografisk lokalisering, undanröjs bankernas möjligheter att kringgå separering genom att förlägga viss verksamhet utanför unionen. Farhågorna om tredjelands lagstiftning minskas också genom att likvärdiga ordningar i tredjeland kompletterar den breda geografiska täckningen. Genom kravet på utländska banker att separera verksamheten inom unionen, tryggas också lika konkurrensvillkor på den inre marknaden och minimeras samtidigt risken för illojal konkurrens.

3.3.3. *Förbud mot egenhandel (kapitel II)*

I artikel 6.1 i den föreslagna förordningen föreskrivs att kreditinstitut och enheter inom samma koncern inte får bedriva egenhandel med finansiella instrument och råvaror. Visserligen är samstämmiga unionsuppgifter om särskild bankverksamhet bristfälliga, men tillgängliga data pekar på att egenhandel utgör en begränsad del av bankernas balansomslutning.¹⁶ Emellertid visar samma uppgifter att sådan handel var betydande före krisen, varför det utan regleringsåtgärder inte finns några garantier för att den inte skulle öka igen framöver.

Det är svårt att definiera egenhandel och skilja den från verksamhet som marknadsgarant. I artikel 5.4 definieras egenhandel snävt. Enligt denna skulle förbudet gälla grupper, enheters, divisioners eller enskilda handlares verksamhet som särskilt inriktas på att ta positioner för egen vinning, utan koppling till kunder eller risksäkring av enheten.

I artikel 6.2 klargörs att om kreditinstitut omfattas av den föreslagna förordningen enligt artiklarna 3 och 4, gäller förbudet inte kreditinstitut som har särskilda strukturer för försäljning och köp av penningmarknadsinstrument inom ramen för likviditetshantering. Handel med medlemsstaternas statsobligationer är också undantagen från förbudet (artikel 6.2 a), för att undvika negativa effekter på dessa viktiga marknader. Detta undantag

¹⁵ Detta är det tröskelvärde för "betydande institut" som används i förordning (EU) nr 1024/2013.

¹⁶ Se bilaga 6 till konsekvensbedömningen.

återspeglar det som föreskrivs för handel med statsobligationer i samband med bedömningen av verksamhet (artikel 8.2).

I princip kan förbudet mot egenhandel omfatta alla banker, men det föreslås bara gälla banker som avses i artikel 3. Banker bör förhindras kringgå förbudet genom att exempelvis äga eller investera i hedgefonder. Därför anges i artikel 6.1 b att banker som omfattas av förbudet också förbjuds investera i eller inneha aktier i hedgefonder (eller certifikat/derivat kopplade till dessa), eller i enheter som bedriver egenhandel eller finansierar hedgefonder. Eftersom de har en positiv funktion för den reala ekonomin (artikel 6.3), undantas följande: slutna fonder utan finansiell hävstång – främst aktiefonder, riskkapitalfonder och fonder för socialt företagande. Kreditinstitut som omfattas av nämnda förbud kommer även fortsättningsvis att kunna tillhandahålla bank-/depåförvaringstjänster till hedgefonder.

3.3.4. Möjlig separering av viss handel (kapitel III)

Banker har många andra handels- och investeringsaktiviteter, exempelvis som marknadsgarant, eller långivning till riskkapital- och aktiefonder, investering i och finansiering av riskfyllda värdepapperiseringar, försäljning och handel med derivat etc. Bankkoncerner kommer att få fortsätta bedriva sådan annan verksamhet med den behöriga myndighetens godkännande. De senare ska granska handeln och ha befogenhet (och i vissa fall skyldighet) att separera viss verksamhetsgren (marknadsgarant, riskfylld värdepapperisering, komplexa derivat), om vissa mått överskrids. Syftet är att undvika risken att banker kringgår förbudet i artikel 6 genom dold egenhandel och risken att den ej förbjudna handeln blir för betydande eller får för stor finansiell hävstångseffekt. Den föreslagna förordningens grundprincip är att bankkoncerners enheter för insättningar bara får bedriva sådan verksamhet, så länge den behöriga myndigheten inte beslutar att den måste skötas av en separat enhet.

3.3.4.1. Verksamhet som ska omfattas av separering

Definitionen på handel i artikel 8 är bred, genom att avse annan verksamhet än exempelvis insättningar som omfattas av insättningsgarantisystemet, utlåning, betalningstjänster till enskilda och flera andra aktiviteter. I artikel 8.2 undantas vidare unionens statsobligationer från kravet på granskning och befogenheten att separera. Ett sådant undantag är förenligt med nuvarande praxis med nollviktning i kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet¹⁷ (CRR/CRDIV). Samtidigt anges det i artikel 8.3 att kommissionen genom delegerade akter kan utvidga undantaget till statsobligationer utanför unionen, om dessa uppfyller vissa villkor.

3.3.4.2. Skyldighet att granska verksamhet

Genom förordningen kommer behöriga myndigheter att åläggas granska bankers handel som överskrider tröskelvärdena, särskilt för tre verksamheter som antingen ligger särskilt nära egenhandel och därför kan utgöra dold egenhandel (marknadsgarant), eller har spelat en nyckelroll under finanskrisen (exempelvis investering i och finansiering av riskfylld värdepapperisering och annan derivathandel än som uttryckligen tillåts vid betryggande riskhantering). Behöriga myndigheter kommer att bedöma denna verksamhet med vissa mått som ska justeras med hjälp av tillsynsuppgifter. Måtten avser relativ storlek, finansiell hävstångseffekt, komplexitet, lönsamhet, tillhörande marknadsrisker samt sammanflätning

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1). Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(artikel 9.2). För att se till att måtten mäter och tillämpas enhetligt, åläggs i artikel 9.4 EBA att ta fram en bindande teknisk genomförandestandard som kommissionen godkänner.

3.3.4.3. Befogenhet att separera

I artikel 10.1 fastställs att de behöriga myndigheterna ska kräva en separering, om bankers handelsverksamhet (som marknadsgarant, eller vid investering i och finansiering av riskfylld värdepapperisering samt handel med vissa derivat) och de tillhörande riskerna överskrider vissa tröskelvärden samt uppfyller vissa villkor som kopplas till mått. Den behöriga myndigheten får besluta att inte kräva separering, om banken kan visa myndigheten att dessa verksamheter inte äventyrar unionens finansiella stabilitet, med hänsyn till den föreslagna förordningens mål.

I artikel 10.2 anges att en behörig myndighet kan kräva att viss handelsverksamhet separeras, om den anser att den verksamheten hotar bankens eller unionens finansiella stabilitet, med hänsyn till något av målen i den föreslagna förordningen.

Den behöriga myndigheten bör samråda med EBA innan den fattar beslut enligt artikel 10 och bör underrätta EBA om sitt slutliga beslut.

I artikel 10.5 ges kommissionen befogenhet att anta en delegerad akt som specificerar nivån som respektive mått inte får överskrida och motsvarande villkor samt antalet mått som måste överskridas för att separering ska krävas. Dessutom kommer kommissionen att få befogenhet att specificera vilken typ av värdepapperisering som utifrån en kriterieförteckning inte hotar den finansiella stabiliteten och som därför ett centralt kreditinstitut får utföra.

3.3.4.4. Hantering av bankernas egna risker (likviditetsförvaltning)

Om ytterligare separering sker, klargörs i artikel 11.1 att inlåningsbanken fortfarande får svara för sin egen riskhantering. Eftersom likviditetsförvaltningen kan ge upphov till egenhandel och då likviditetshantering innebär att vissa spekulativa positioner tas, bör detta förenas med vissa skyddsåtgärder.

3.3.4.5. Riskhanteringstjänster till kunder

I artikel 12 klargörs att det centrala kreditinstitutet fortfarande kan sälja vissa riskhanteringsprodukter (dvs. derivat) till icke-finansiella kunder och andra kunder. Emellertid gör derivatförsäljningen till kunder att banken blir mer riskexponerad. Detta kan framförallt försvåra dess rekonstruktion och avveckling och kommer att bli föremål för skydd och kontroller i olika utsträckning. För att få bukt med dessa risker föreskrivs att ränte-, valuta-, kredit-, utsläppsrätts- och råvaruderivat som kan komma i fråga för central motpartsclearing får säljas av det centrala kreditinstitutet till sina icke-finansiella kunder, försäkringsföretag och tjänstepensionsinstitut, men endast för att risksäkra ränte-, valuta-, kredit-, utsläppsrätts- och råvarurisker. Det finns här även tak för de resulterande positionsriskerna. Att vissa derivat godkänns uppmuntrar också banker att standardisera dessa derivat, vilket ligger i linje med de politiska målen i förordningen om Europas marknadsinfrastruktur (EMIR).¹⁸

3.3.4.6. Regler om separering av handelsverksamhet:

Om behöriga myndigheter kräver separering av handelsverksamhet enligt ovan och den verksamheten ligger kvar inom bankkoncernen, kan den föras till en juridiskt sett särskild enhet (nedan kallad *handlande enhet*). De band som enheten har med resten av koncernen på områdena juridik, ekonomi, styrning och drift behöver då begränsas för att säkerställa

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning nr 648/2012 av den 4 juli 2012 (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

separeringen. I artikel 13.3 fastställs att koncernen vid en separering ska organiseras i homogena funktionella grupper, som dels består av centrala kreditinstitut och dels av handlande enheter. I artikel 13.5–13 i den föreslagna förordningen föreskrivs villkoren för att säkra en stark separering på områdena juridik, ekonomi, styrning och drift. Efter en separering, ska tillsynskraven i dessa artiklar gälla respektive undergrupper på enskild basis eller på undergruppsbasis.

I artikel 13.11 föreskrivs vidare undantag från kapitalkravsförordningen (CRR) för vissa tillsynskrav (eget kapital, likviditet och offentliggörande) som på undergruppsnivå ska tillämpas på respektive undergrupper. Koncerner som räknas som ömsesidiga bolag, kooperativ, sparinstitut eller liknande bedriver riskfylld handel och omfattas därför av detta förslags krav. Dessa har dock ett mycket specifikt ägande och ekonomisk struktur och spelar en viktig finansieringsroll för den lokala och regionala ekonomin. Om vissa av separeringsbestämmelserna infördes, skulle långtgående förändringar krävas av sådana enheters organisationsstruktur. Detta kan vara oproportionellt mot fördelarna, om det skulle tvinga dessa enheter att fullständigt förändra sin företagsidentitet. Den behöriga myndigheten får därför tillåta att om centrala kreditinstitut uppfyller villkoren i artikel 49.3 a eller b i förordning (EU) nr 575/2013, får de ha kapitalinstrument eller rösträtter i en handlande enhet, förutsatt att myndigheten anser att detta krävs för att koncernen ska fungera och har vidtagit tillräckliga åtgärder för att på lämpligt sätt mildra relevanta risker.

En annan grundläggande del av den handlande enhetens ekonomiska separering från det centrala kreditinstitutet är de stora exponeringsrestriktionerna. Bestämmelserna om detta anges i artiklarna 14–17. Dessa bestämmelser avser begränsningar både inom och utom gruppen, enskilda och aggregerade stora exponeringar.

3.3.4.7. Separeringsplan

Innan berörda banker faktiskt separerar handelsverksamhet, ska de lägga fram en ”separeringsplan” för behöriga myndigheter. I artikel 18 föreskrivs att denna plan bör godkännas av den behöriga myndigheten, som har möjlighet att vid behov kräva ändringar av planen. Den får också utforma en egen separeringsplan, om den berörda banken är passiv.

3.3.4.8. Samarbete mellan behöriga myndigheter och rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheter

I [BRRD] föreskrivs att rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheter inom ramen för sin planering får ålägga banker strukturförändringar (exempelvis av sin juridiska och organisationella struktur), om myndigheten anser att detta krävs för att avlägsna hinder för effektiv rekonstruktion och avveckling. Eftersom den föreslagna förordningen har vidare mål än rekonstruktion och avveckling, måste det säkerställas att respektive myndigheter kontakter varandra. I artikel 19 anges det därför att om en behörig myndighet beslutar att kräva separering, bör den meddela rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheter (artikel 19.1). Den bör även beakta sådana myndigheters gällande eller tidigare bedömning av möjligheterna till rekonstruktion och avveckling enligt artiklarna 13 och 13a i [BRRD]. Vid bedömningen av om ett institut kan rekonstrueras och avvecklas bör dessa myndigheter också beakta en behörig myndighets anmälda separeringsbeslut.

3.3.4.9. Förbjuden handelsverksamhet

I artikel 20 fastställs att den handlande enheten inte får bedriva viss verksamhet. Hit hör inlåning som kan omfattas av insättningsgarantisystemet och tillhandahållande av betaltjänster för enskilda enligt definitionen i betaltjänstdirektivet¹⁹.

3.3.4.10. Undantag

I den föreslagna förordningen anges enhetliga regler om målet, syftena och instrumenten för strukturreformen av banker på den inre marknaden. Emellertid medges i artikel 21 att undantag från separeringskraven i kapitel III får göras för kreditinstitut som omfattas av nationell lagstiftning med motsvarande verkan som bestämmelserna i kapitel III i föreslaget. Kommissionen kommer att bevilja undantag på den berörda medlemsstatens begäran, efter att medlemsstaten har mottagit ett positivt yttrande från den behöriga myndigheten för de banker för vilka undantaget begärs. För att uppfylla undantagsvillkoren måste den nationella primärlagstiftningen ha antagits före den 29 januari 2014 och uppfylla kriterierna i artikel 21.1. Detta betyder att den nationella lagstiftningens mål, faktiska tillämpningsområde och bestämmelser om separeringen av inlåningsenhetens rättsliga ställning, ekonomi och styrning måste överensstämma med den föreslagna förordningens.

3.3.5. *Efterlevnad: enheter och behöriga myndigheter (kapitel V)*

De flesta banker som omfattas av artikel 3 är verksamma i flera länder, både i form av dotterbolag och filialer. De övervakas av flera olika myndigheter, både i hemmedlemsstaten (moderbolag, dotterbolag i olika medlemsstater) och värdmedlemsstaten (filialer). För att på koncernnivå trygga en verkningsfull och effektiv tillämpning av strukturreformen, ska enligt artikel 26 beslut om strukturell separering ytterst fattas av den samordnande tillsynsmyndighet som ansvarar för koncernen. Detta är den metod som valts i vissa nationella reformförslag. Innan den samordnande tillsynsmyndigheten fattar beslut, ska den samråda med den myndighet som i hemmedlemsstaten har tillsynen över betydande dotterbolag inom koncernen.

3.3.6. *Förbindelser med tredjeland (kapitel VI)*

I artikel 27 föreskrivs om antagandet av delegerade akter för att på vissa villkor erkänna tredjelands strukturreformer som likvärdiga.

3.3.7. *Administrativa påföljder och åtgärder (kapitel VII)*

Kapitel VII avspeglar den horisontella påföljds- och åtgärds politik som för närvarande tillämpas inom finanstjänstesektorn. Här anges ett gemensamt tillvägagångssätt vid de viktigaste överträdelserna av den föreslagna förordningen och fastställs de administrativa påföljder och åtgärder som de behöriga myndigheterna bör ges befogenhet att vidta vid de viktigaste överträdelserna.

3.3.8. *Rapportering och översyn (kapitel VIII)*

Antagandet av detta förslag skulle på unionsnivå bli den första uppsättningen regler om strukturell separering med avseende på banker. Det är därför viktigt att överväga om de ovan beskrivna reglerna visar sig vara ett effektivt sätt att uppnå strukturreformers mål och syften. I det sista kapitlet anges ett antal områden, där kommissionen ska se över ramverket både allmänt och specifikt (artikel 34). Exempelvis kommer översyner att inriktas på tillämpningen av tröskelvärden, på tillämpningen av förbudet enligt artikel 6 samt dess ändamålsenlighet, på

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1).

definitionen av egenhandel, på omfattningen av verksamheter som ses över samt på måttens lämplighet och tillämpning.

3.3.9. *Tidsplan*

Fortsättningsvis anges de viktigaste datumen för antagandet och genomförandet av förslagets huvudbestämmelser, under förutsättning att förordningens slutversion antas av Europaparlamentet och rådet senast i juni 2015.

- Kommissionen antar de nödvändiga delegerade akterna för genomförandet av de viktigaste bestämmelserna senast den 1 januari 2016
- Förteckningen över berörda respektive undantagna banker offentliggörs den 1 juli 2016 och därefter årsvis.
- Förbudet mot egenhandel träder i kraft den 1 januari 2017.
- Bestämmelserna om separering av handelsverksamhet på kreditinstitut kommer att träda i kraft den 1 juli 2018.

4. **BUDGETKONSEKVENSER**

Förslagets ekonomiska och budgetmässiga konsekvenser framgår av den bifogade finansieringsöversikten.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

Om strukturella åtgärder för att förbättra motståndskraften hos EU:s kreditinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁰, med beaktande
av Europeiska centralbankens yttrande²¹,
efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen²²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I unionens finansiella system ingår 8 000 banker som har varierande storlek, företagsstruktur och affärsmodeller. Ett fåtal av dem utgörs av stora bankkoncerner med komplett verksamhet. Dessa koncerner består ett invecklat nät av rättssubjekt och interna kopplingar. De är mycket sammanflätade med varandra genom in- och utlåning mellan banker och genom derivatmarknader. Om dessa storbanker hamnar på obestånd, kan verkningarna bli mycket omfattande och stora.
- (2) Finanskrisen har visat hur sammanflätade unionens banker är och vilka risker detta innebär för det finansiella systemet. Detta har hittills gjort försvårat rekonstruktion av bankkoncerner, fränsett de ej bärkraftiga delarna, och har i hög grad förutsatt offentligt stöd.
- (3) Sedan finanskrisen började har unionen och dess medlemsstater företagit en grundläggande översyn av reglering och tillsyn av banker, och även tagit de första stegen mot en bankunion. Med tanke på den djupa finanskrisen och behovet av att alla banker kan rekonstrueras och avvecklas, behövde det bedömas om fler åtgärder krävs för att ytterligare minska risken för och effekterna av att de största och mest komplexa bankerna går omkull. En expertgrupp på hög nivå under ledning av Erkki Liikanen utsågs för detta ändamål. Man rekommenderade att de största och mest komplexa bankernas handel för egen räkning (nedan kallad *egenhandel*) och annan högriskhandel separeras och förs till en separat juridisk enhet inom bankkoncernen.

²⁰ EUT C , , s. .

²¹ EUT C [...], [...], s. [...].

²² EUT C [...], [...], s. [...].

- (4) Lagstiftningens pågående reformprogram för bankerna kommer att väsentligt öka motståndskraften hos både enskilda banker och banksektorn som helhet. Emellertid är fortfarande vissa av unionens största och mest komplexa bankkoncerner fortfarande för stora för att tillåtas gå omkull, för stora att rädda och för komplexa att förvalta, övervaka och rekonstruera. Struktureller reformer är därför ett viktigt komplement till pågående regleringsinitiativ och regleringsåtgärder, eftersom man därmed mer direkt kunde hantera komplexa koncerner, koncerninterna bidrag och incitament till överdrivet risktagande. En rad medlemsstater har antagit eller planerar att anta åtgärder för att strukturellt reformera sina respektive banksystem.
- (5) Den 3 juli 2013 uppmanade Europaparlamentet kommissionen att utarbeta en principbaserad strukturell reform av den europeiska banksektorn.
- (6) Förordningens rättsliga grund är artikel 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). Enligt denna kan åtgärder beslutas för tillnärmning av nationella bestämmelser som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.
- (7) Skiljaktig nationell lagstiftning med politiska mål som avviker från denna förordnings mekanismer ökar riskerna för negativ inverkan på marknadsaktörernas beslut om kapitalrörelser. Olika och inkonsekventa regler och praxis kan nämligen väsentligt öka driftskostnaderna för kreditinstitut som är verksamma över gränserna och resultera i mindre effektiv allokering av resurser och kapital, jämfört med en situation där kapitalrörelser är föremål för liknande och konsekventa regler. Av samma skäl kommer olika och inkonsekventa regler också att negativt inverka på marknadsaktörernas beslut om var och hur de ska tillhandahålla gränsöverskridande finansiella tjänster. Olika och inkonsekventa regler kan även oavsiktligt främja geografiskt arbitrage. Kapitalrörelser och gränsöverskridande tjänster är viktiga för att unionens inre marknad ska fungera väl. Om detta inte åtgärdas på unionsnivå, tvingas kreditinstitut till nationell anpassning av strukturer och verksamhet, vilket gör dem ännu mer komplexa och ökar fragmenteringen på den inre marknaden.
- (8) Skiljaktig nationell lagstiftning underminerar också strävandena mot ett enhetligt regelverk för hela den inre marknaden. En sådan utveckling skulle också hämma den gemensamma tillsynsmekanismens effektivitet²³ (nedan kallad *SSM*), eftersom Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECB*) skulle behöva tillämpa olika och inkonsekvent lagstiftning på kreditinstitut som de övervakar vilket ökar tillsynens kostnader och komplexitet. Skiljaktig lagstiftning försvårar och fördyrar också styrningen av gränsöverskridande kreditinstitut, särskilt om olika och även oförenliga regler ska följas. Likaledes skulle det gemensamma rekonstruktions- och avvecklingssystemet²⁴ (nedan kallat *SRM*) tvingas rekonstruera och avveckla kreditinstitut som omfattas av potentiellt olika nationella krav på deras organisatoriska och operativa struktur.
- (9) Harmonisering på unionsnivå kan säkerställa att unionens bankkoncerner, många verksamma i flera medlemsstater, omfattas av ett gemensamt ramverk med strukturkrav. Detta skulle undvika snedvridning av konkurrensen, minska regleringens komplexitet, undvika oönskade anpassningskostnader för gränsöverskridande

²³ Inrättad genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

²⁴ Inrättad genom [[SRM](#)].

verksamhet, främja integrationen på unionsmarknaden och stoppa möjligheterna till regelarbitrage.

- (10) I enlighet med målet om en fungerande inre marknad bör det vara möjligt att för ett kreditinstitut bevilja undantag från bestämmelserna om separering av viss handelsverksamhet. Detta kan gälla, om en medlemsstat har antagit nationell primärrätt före den 29 januari 2014 (inbegripet senare antagen sekundärrätt) om förbud mot att kreditinstitut som tar emot insättningar från privatpersoner respektive små och medelstora företag också bedriver investeringsverksamhet som huvudman och håller tillgångar för handel. Medlemsstaten bör därför kunna begära att kommissionen beviljar undantag från bestämmelserna om separering av viss handel på ett kreditinstitut som omfattas av nationell lagstiftning som är förenlig med dessa bestämmelser. Detta skulle göra det möjligt för medlemsstater att undvika att anpassa gällande och effektiva bestämmelser, om deras primärrätts effekter är likvärdiga med och överensstämmer med denna förordning. För att denna nationella lagstiftnings effekter och senare genomförandeåtgärder inte ska äventyra målet med en fungerande inre marknad, måste den lagstiftningen och motsvarande tillsyn och genomförande kunna säkerställa att kreditinstitut som tar emot garanterade insättningar från privatpersoner respektive små och medelstora företag uppfyller juridiskt bindande krav som är likvärdiga och förenliga med bestämmelserna i denna förordning. Den behöriga myndighet som övervakar kreditinstitutet som omfattas av denna nationella lagstiftning bör tillhandahålla ett yttrande som bör åtfölja begäran om undantag.
- (11) Enligt artikel 4.1 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013²⁵ har ECB befogenhet att utöva tillsyn över strukturförändringar som krävs av kreditinstitut för att förebygga finansiella påfrestningar eller obestånd, om det för behöriga myndigheter uttryckligen föreskrivs i unionsrätten.
- (12) Denna förordning avser att nedbringa överdrivet risktagande och snabb ökning av balansomslutningen, svår rekonstruktion och avveckling, svår övervakning, intressekonflikter, snedvridning av konkurrensen och felallokering av kapital. För institut som bedriver verksamhet som berättigar till ett offentligt skyddsnät ska förordningen också skydda mot förluster till följd av annan verksamhet. Nödvändiga bestämmelserna bör därför få banker att åter inrikta sig på sin nyckelroll att stödja den reala ekonomin och undvika att deras kapital överallokeras till handel på bekostnad av utlåning till den icke-finansiella ekonomin.
- (13) Den här förordningen ska bara omfatta kreditinstitut och koncerner vars handel uppfyller förordningens tröskelvärden. Detta överensstämmer med den uttryckliga inriktningen på en begränsad del av de största och mest komplexa kreditinstitut och koncernerna, som trots andra rättsakter fortfarande är för stora för att tillåtas gå omkull, för stora att rädda och för komplexa att förvalta, övervaka och omstrukturera. Förordningen bör därför endast tillämpas på de kreditinstitut och koncerner i unionen som antingen anses ha global systembetydelse eller överskrider vissa relativa och absoluta redovisningsbaserade tröskelvärden för handel eller absolut storlek. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna får besluta att införa liknande åtgärder också på mindre kreditinstitut.
- (14) Förordningen bör ha ett vitt territoriellt tillämpningsområde för att se till att konkurrensen inte snedvrids och för att förhindra att den kringgås. Undantag bör

²⁵ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

emellertid göras för dotterbolag i tredjeland till EU-moderbolag eller också EU-filialer till kreditinstitut med säte i tredje land, om de omfattas av denna förordning och omfattas av åtgärder som kommissionen anser har samma verkan som denna förordnings. Behöriga myndigheter bör också kunna undanta EU-moderbolags utländska dotterbolag, om dessa är fristående och om deras obestånd skulle ha begränsade effekter på hela koncernen.

- (15) En koncerns kreditinstitut och enheter bör förbjudas köpa och sälja finansiella instrument och råvaror för egen räkning, eftersom dessa aktiviteter har begränsat eller inget mervärde för det allmännas bästa och i sig är riskfyllda.
- (16) Det är svårt att skilja egenhandel från så kallad marknadsgarant. Ett sätt att lösa detta problem är att begränsa egenhandel till grupper, enheters, divisioners eller enskilda handlares egenhandelsverksamhet. Banker bör inte kunna kringgå förbudet genom att driva enheter som inte är banker och bedriver egenhandel eller genom att utnyttja investeringar i sådana.
- (17) Enheter som omfattas av förbudet mot egenhandel bör få investera i fonder i en uttömmande förteckning, för att säkerställa att de kan fortsätta bidra till finansieringen av ekonomin. Denna uttömmande förteckning bör omfatta alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-fonder*) som är slutna och utan finansiell hävstång, vidare europeiska riskkapitalfonder, europeiska fonder för socialt företagande och europeiska långsiktiga investeringsfonder. För att säkra att dessa medel inte äventyrar kreditinstitutens bärkraft och sundhet om de investerar i dem, är det viktigt att slutna AIF-fonder utan hävstång som kreditinstitut fortfarande kan investera i är AIF-fonder med en godkänd och övervakad ledning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU²⁶. Det är också viktigt att dessa AIF-fonder är etablerade i unionen eller, om så inte är fallet, att de marknadsförs i unionen i enlighet med bestämmelserna i det direktivet.
- (18) Enheter som omfattas av förbudet mot egenhandel bör få investera eget kapital i samband med sin likviditetsförvaltning. Likviditetsförvaltning bör som verksamhet syfta till att värdesäkra eget kapital, samtidigt som kreditrisker sprids på flera motparter och det egna kapitalets likviditet maximeras. Vid likviditetsförvaltningen bör enheter som omfattas av förbudet mot egenhandel inte eftersträva högre avkastning än marknadsräntorna, med som riktvärde avkastningen på en tre månaders statsobligation av hög kvalitet.
- (19) Med kontanter likvärdiga tillgångar är instrument som normalt omsätts på penningmarknaden, exempelvis statsskuldväxlar, kommunala skuldväxlar, bankcertifikat, företagscertifikat, bankaccepter, kortfristiga värdepapper, andelar eller aktier i reglerade penningmarknadsfonder. För att förbjuda blankning bör kreditinstitut inneha motsvarande tillgångar, innan de kan sälja dem.
- (20) En ersättningspolitik som uppmuntrar till överdrivet risktagande kan undergräva en sund och effektiv riskhantering på banker. Genom att komplettera relevant gällande unionsrätt på området, bör ersättningsbestämmelser bidra till att förhindra kringgående av förbudet mot egenhandel. De bör likaledes begränsa eventuella centrala kreditinstituts resterande eller dolda egenhandel i samband med betryggande riskhantering.

²⁶

Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010.

- (21) Ledningen för de enheter som omfattas av förbudet mot egenhandel bör säkerställa att förbudet efterlevs.
- (22) Förutom egenhandel bedriver stora kreditinstitut mycket annan handel, exempelvis som marknadsgarant, vidare emission, investeringar och finansiering av riskfylld värdepapperisering eller strukturerar, arrangerar eller verkställer komplicerade derivattransaktioner. Denna handel är ofta kundrelaterad men kan ändå föranleda oro. Med tanke på verksamhetens potentiellt nyttiga karaktär, bör den inte direkt förbjudas. I stället bör den behöriga myndigheten efterhandsbedöma sådan verksamhet och eventuellt kräva separering från resten av koncernen.
- (23) Om den behöriga myndigheten vid bedömningen av handelsverksamheten drar slutsatsen att den överskrider vissa mått när det gäller relativ storlek, finansiell hävstångseffekt, komplexitet, lönsamhet, tillhörande marknadsrisk samt sammanflätning, bör den kräva att handeln separeras från resten av det centrala kreditinstitutet, såvida det inte kan visa att den inte hotar dess finansiella stabilitet eller unionens hela finansiella system, med beaktande av målen i denna förordning.
- (24) Det finns särskilda problem i samband med funktionen som marknadsgarant. En stor bankkoncerns rekonstruktion eller avveckling kan hindras av dess handel och tillgångar, eftersom enskilda positioner hanteras uniformt vid en rekonstruktion eller avveckling, oavsett om den är resultatet av marknadsgarant mot kund eller av spekulation. Dessutom är marknadsgaranter kopplade till andra stora bankkoncerner. Vidare kan marknadsgaranter exponeras för betydande motpartsrisker och marknadsgarantfunktion kan i praktiken variera med olika finansiella instrument och marknadsmodeller. Därför bör denna verksamhet uppmärksammas särskilt vid den behöriga myndighetens bedömning.
- (25) Viss verksamhet som inbegriper värdepapperisering har gjort det möjligt för kreditinstitut att snabbt öka sina risker, koncentrera riskerna inom den lånefinansierade sektorn, framför allt öka det kortfristiga låneberoendet mellan finansiella mellanhänder samt göra finansiella mellanhänder ännu mer sammanflätade. Om inte värdepapperisering uppfyller vissa minimikriterier på hög kvalitet, löper kreditinstitut fortfarande betydande likviditetsrisker. Dessutom kan riskabla investeringar i värdepapperiserade produkter sammanfläta finansinstitut så ordnad och snabb rekonstruktion och avveckling hindras. Följaktligen bör dessa åtgärder uppmärksammas särskilt vid den behöriga myndighetens bedömning.
- (26) För en effektiv separering på områdena juridik, ekonomi, styrning och drift, bör centrala kreditinstitut och handlande enheter följa regler om kapital, likviditet och stora exponeringar på funktionell undergruppsbasis. De bör ha stark oberoende styrning och separata ledningsorgan.
- (27) Koncerner som räknas som ömsesidiga bolag, kooperativ, sparinstitut eller liknande har en speciell struktur när det gäller ägande och ekonomi. Om vissa av separeringsbestämmelserna infördes, skulle långtgående förändringar krävas av sådana enheters organisationsstruktur där kostnaderna inte skulle stå i proportion till fördelarna. Om dessa koncerner omfattas av förordningen, får den behöriga myndigheten tillåta att de centrala kreditinstitut som uppfyller villkoren i artikel 49.3 a eller b i förordning (EU) nr 575/2013 får ha kapitalinstrument eller rösträtter i en handlande enhet, om myndigheten anser att detta krävs för att koncernen ska fungera och att det centrala kreditinstitutet har vidtagit tillräckliga åtgärder för att på lämpligt sätt mildra relevanta risker.

- (28) Gränsvärden för stora exponeringar syftar till att skydda kreditinstitut mot risken för förluster på grund av en alltför stor koncentration på en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning. En integrerad del av denna förordning är att tillämpa dessa restriktioner på separerade delar av kreditinstitutet, liksom på det centrala kreditinstitutet och externa enheter som bedriver handel. Oberoende av enskilda exponeringsgränsvärden kan dock stora exponeringar vara betydande om de aggregeras. De enskilda gränsvärdena bör därför kompletteras med en aggregerad begränsning för stora exponeringar. De handlande enheterna bör förbjudas att ta emot insättningar som omfattas av insättningsgarantisystemet, för att begränsa det allmänna skyddsnätet för de verksamheter som måste separeras och klart särskilja den handlande enhetens verksamhet från det centrala kreditinstitutet. Detta förbud bör inte hindra utbyte av säkerheter som strikt hänför sig till deras handel. För att inte stoppa ytterligare en kreditkälla, bör den handlande enheten tillåtas att utöka lån till samtliga kunder. Den handlande enheten kan vidare behöva erbjuda betalnings-, clearing- och avräkningstjänster till storkunder, men den bör inte syssla med betaltjänster till privatpersoner.
- (29) Oberoende av separering bör det centrala kreditinstitutet fortfarande kunna hantera sin egen risk. Viss handel bör därför tillåtas, i den mån syftet är klok förvaltning av det centrala kreditinstitutets kapital, likviditet och medel och den inte föranleder oro om dess finansiella stabilitet. På samma sätt behöver de centrala kreditinstituterna kunna erbjuda sina kunder vissa nödvändiga riskhanteringstjänster. Detta bör dock ske utan att utsätta det centrala kreditinstitutet för onödiga risker och föranleda oro om dess finansiella stabilitet. Risksäkring för betryggande hantering av egna risker och tillhandahållande av riskhanteringstjänster till kunder kan men måste inte uppfylla villkoren för risksäkringsredovisning enligt de internationella redovisningsstandarderna (IFRS).
- (30) Behöriga myndigheter och relevanta rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheter bör alltid ha ett nära samarbete och ha alla befogenheter som föreskrivs i den tillämpliga unionslagstiftningen, för att effektivisera beslutsfattandet enligt denna förordning och säkerställa största möjliga konsekvens i strukturåtgärderna som införs genom denna, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2013, direktiv [BRRD] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU²⁷. Samarbetsskyldigheten bör gälla alla förfarandefaser fram till den behöriga myndighetens slutliga beslut om att ålägga strukturella åtgärder.
- (31) Separering har en betydande inverkan på bankkoncerner på områdena juridik, organisation och drift. För effektiv och ändamålsenlig tillämpning av separering och för att förhindra koncerners geografiska separering, bör den samordnande tillsynsmyndighetens separeringsbeslut avse koncernnivå, efter att ha hört de behöriga myndigheterna för bankkoncernens betydande dotterbolag enligt vad som är lämpligt.
- (32) För att främja öppenheten och rättslig säkerhet för alla berörda parter, bör den europeiska bankmyndigheten (nedan kallad *EBA*) på sin webbplats offentliggöra och fortlöpanande uppdatera en förteckning över kreditinstitut och koncerner som omfattas av kraven avseende förbudet med egenhandel och separering av viss handel.

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (33) Om utlämnandet av tillsynsinformation och tillämpningen av förordningen även rör behandling av personuppgifter, behöver sådana uppgifter skyddas fullt ut av unionens regelverk. I synnerhet ska den behöriga myndigheten bara behålla personuppgifter så länge det är nödvändigt, i överensstämmelse med tillämpliga regler om uppgiftsskydd²⁸.
- (34) Separering innebär ändringar av den rättsliga, organisatoriska och operativa strukturen på berörda bankkoncerner, vilket är förenat med kostnader. För att begränsa risken för att kostnader övervältras på kunder och för att ge kreditinstituten tillräckligt med tid för att verkställa ett separeringsbeslut under ordnade former, bör separering inte börja tillämpas direkt efter att förordningen har trätt i kraft utan tillämpas från och med den [OP please enter the exact date 18 months from the date of publication of this Regulation].
- (35) Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG²⁹ bör följas, om olika enheter helt eller delvis tillhandahåller investeringstjänster eller investeringsverksamhet i form av regelbunden verksamhet eller rörelse på yrkesmässig grund enligt denna förordning, till följd av strukturförändringar som införts på stora, komplexa och sammanflätade kreditinstitut. Om denna förordning föreskriver fler begränsningar för dessa enheter att tillhandahålla investeringstjänster än som föreskrivs i direktiv 2004/39/EG, bör förordningens bestämmelser ha företräde. Tillhandahållandet av investeringstjänsterna eller investeringsverksamheten omfattas av krav på auktorisering i förväg enligt direktiv 2004/39/EG, med undantag för kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU.
- (36) Kommissionen bör samarbeta med myndigheter i tredjeländer för att finna ömsesidiga lösningar som säkrar överensstämmelse mellan bestämmelserna i denna förordning och tredjeländers krav. I detta syfte bör kommissionen kunna fastställa att ett tredjelands rättsliga ramverk är likvärdigt med denna förordning, även med avseende på dess rätts-, tillsyns- och genomföranderegler.
- (37) För att säkerställa att enheter som förordningen omfattar uppfyller dess skyldigheter och se till att enheterna behandlas lika i hela unionen, bör administrativa påföljder och åtgärder som är effektiva, proportionella och avrådande säkerställas. Administrativa påföljder och åtgärder som fastställs i denna förordning bör därför uppfylla vissa nyckelkrav på adressater, på kriterierna för när en påföljd eller åtgärd tillämpas, på offentliggörande av påföljder eller åtgärder, på centrala sanktionsbefogenheter och administrativa bötesnivåer.
- (38) För specificering av förordningens krav bör befogenheten att anta förordningar i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen, när det gäller följande ej centrala element: utvidgning av den typ av statsobligationer som inte bör förbjudas enligt artikel 6 och som behöriga myndigheter inte behöver se över eller överväga för separering; fastställande av relevanta begränsningar och villkor för när en behörig myndighet ska anse att viss handel bör separeras; utvidgning av förteckningen över instrument som tillåts vid hanteringen av ett kreditinstituts egna risker; utvidgning av förteckningen över instrumenttransaktioner som kreditinstitut får göra

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

²⁹ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

för kundriskhantering; beräkningen av den gräns över vilken derivat varken får säljas eller redovisas i ett centralt kreditinstituts balansräkning; stora exponeringar och erkännandet av teknik för reducering av kreditrisker; ändring av de komponenter i begreppet "handel" som används för att fastställa tillämpningsvillkoren för kapitel II och III i denna förordning; specificering av vilka slags värdepapperiseringar som inte hotar ett centralt kreditinstituts finansiella stabilitet eller unionens finansiella system; kriterierna för likvärdighetsbedömning av tredjelands rätts- och tillsynsramar. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (39) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, särskilt med avseende på bestämmelserna i artiklarna 21 och 27, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter.
- (40) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör garantera konsekvent harmonisering och tillräckligt skydd för insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Som organ med stor sakkunskap på detta specifika område är det lämpligt och ändamålsenligt att anförtro EBA uppgiften att utarbeta förslag till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder som inte inbegriper politiska val. Vid utarbetandet av tekniska standarder bör EBA se till att förvaltnings- och rapporteringsförfaranden är effektiva.
- (41) Kommissionen bör anta föreskrivande tekniska standarder som EBA utvecklat för metoden för konsekvent beräkning och tillämpning av måtten vid beräkningen av tröskeln över vilken handel bör separeras. Detta bör ske genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010³⁰. Kommissionen och EBA bör se till att dessa standarder kan tillämpas av alla berörda institut på ett sätt som står i proportion till dessa instituts och verksamheters art, omfattning och komplexitet.
- (42) Kommissionen bör ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som EBA utvecklat för beräkning av kreditinstituts och koncerners handelsvolym, den enhetliga mallen för offentliggörande av totalbelopp och handelsverksamhetens komponenter på kreditinstitut och moderbolag samt fastställande av förfaranden och former för informationsutbyte med EBA om påföljder. Detta bör ske genom genomförandeaakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (43) Det är nödvändigt och lämpligt att fastställa bestämmelser om förbud mot egenhandel respektive separering av viss handel, för att i enlighet med proportionalitetsprincipen uppnå målet att förebygga systemrisker, finansiella påfrestningar eller obestånd på stora, komplexa och sammanflätade kreditinstitut. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen i enlighet med artikel 5.4 i EU-fördraget.
- (44) Näringsfriheten i enlighet med unionsrätten samt nationell lagstiftning och praxis erkänns i artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(nedan kallad *stadgan*). Alla personer i unionen har rätt att starta eller driva ett företag utan att bli föremål för vare sig diskriminering eller onödiga begränsningar. Enligt artikel 17 i stadgan skyddas dessutom aktieinnehav som egendom. Aktieägare har rätt att inneha, använda och avyttra sin egendom och rätt att inte ofrivilligt berövas sin egendom. Förbudet med egenhandel och separering av viss handelsverksamhet som föreskrivs i denna förordning kan påverka näringsfriheten samt aktieägares äganderätt som i sådana fall inte fritt kan förfoga över sina tillgångar.

- (45) Begränsandet av näringsfriheten och aktieägares rättigheter bör vara förenliga med artikel 52 i stadgan. Inskränkandet av dessa rättigheter får inte vara oproportionerligt. Följaktligen bör förbud mot eller separering av handelsverksamhet endast krävas, om det ligger i det allmännas intresse att främja en väl fungerande bankmarknad och finansiell stabilitet i unionen. Berörda aktieägarna bör inte förhindras att tillvarata sina andra juridiska rättigheter, som rätten till effektivt rättsmedel och opartisk domstol.
- (46) I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheterna och följs principerna i stadgan. Detta gäller särskilt respekterandet av privat- och familjelivet, skyddet av personuppgifter, näringsfriheten, äganderätten, rätten till effektivt rättsmedel och opartisk domstol samt rätten till försvar och respekterandet av principen *ne bis in idem*. Denna förordning måste tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (47) Eftersom enheter som berörs av förbudet mot egenhandel kommer att behöva tillräckligt med tid för att genomföra förbudet, föreskrivs i förordningen att förbudet ska gälla från och med den [OP please introduce exact date 18 months after publication of this Regulation]. På samma sätt är förordningens angivna förfaranden komplexa och det krävs tid inte bara för verkställandet utan också för införandet av åtgärderna på ett ansvarsfullt och hållbart sätt, både vid den behöriga myndighetens beslut om att handelsverksamhet ska separeras från det centrala kreditinstitutet, och förfarandena som gäller koncerner efter att ett sådant beslut antagits. Det är därför lämpligt att dessa bestämmelser tillämpas från och med den [OP please introduce exact date 36 months after publication of this Regulation].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Mål

Denna förordning syftar till att förebygga systemrisker, finansiella påfrestningar eller obestånd på stora, komplexa och sammanflätade enheter inom det finansiella systemet, i synnerhet kreditinstitut, och syftar till att följande mål uppnås:

- (a) Minska överdrivet risktagande på kreditinstitut.
- (b) Undanröja väsentliga intressekonflikter mellan kreditinstituts olika delar.
- (c) Undvika felallokering av resurser och främja utlåningen till realekonomin.

- (d) Bidra till att konkurrensvillkoren inte snedvrids för kreditinstituten på den inre marknaden.
- (e) Minska sammanflätning inom finanssektorn som förorsakar systemrisker.
- (f) Underlätta en effektiv förvaltning, övervakning och tillsyn av kreditinstitut.
- (g) Underlätta en ordnad avveckling och rekonstruktion av koncernen.

Artikel 2

Syfte

Denna förordning innehåller bestämmelser om följande:

- (a) Förbudet mot handel för egen räkning (nedan kallad *egenhandel*).
- (b) Separering av viss handelsverksamhet.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Förordningen ska tillämpas på följande:
 - (a) Alla kreditinstitut eller EU-moderbolag, inbegripet alla filialer och dotterbolag, oavsett lokalisering, om de fastställts vara globala systemviktiga institut i enlighet med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.
 - (b) Någon av följande enheter som under tre år i följd har samlade tillgångar på minst 30 miljarder euro och en handelsverksamhet som uppgår till minst 70 miljarder euro eller 10 procent av dess totala tillgångar:
 - i) Alla kreditinstitut som är etablerade i unionen och som varken är moder- eller dotterbolag, inbegripet alla dess filialer oavsett lokalisering.
 - ii) EU-moderbolag, inbegripet alla filialer och dotterbolag, oavsett lokalisering, om en av gruppens enheter är ett kreditinstitut med säte i unionen.
 - iii) EU-filialer till kreditinstitut med säte i tredjeland.

Artikel 4

Undantag från tillämpningsområdet

1. Denna förordning ska inte tillämpas på följande:
 - (a) EU-filialer till kreditinstitut med säte i tredjeland, om de omfattas av en rättslig ram som bedöms vara likvärdig i enlighet med artikel 27.1.
 - (b) Dotterbolag till EU-moderbolag med säte i tredjeland, om de omfattas av en rättslig ram som bedöms vara likvärdig i enlighet med artikel 27.1.
 - (c) Enheter som avses i artikel 2.5.2–23 i direktiv 2013/36/EU.
2. Utöver punkt 1 b får en behörig myndighet medge undantag från kraven enligt kapitel III för dotterbolag till EU-moderbolag med säte i tredjeland, om det saknas

regler som anses likvärdiga med artiklarna 10–16 och 20 och om den behöriga myndigheten har försäkrat sig om följande:

- (a) Det finns en avvecklings- och rekonstruktionsstrategi som överenskommits mellan unionens avvecklingsmyndighet på koncernnivå och tredjelandets värdmyndighet.
- (b) Avvecklings- och rekonstruktionsstrategin för dotterbolaget till ett EU-moderbolag med säte i tredjeland har inte någon negativ inverkan på den finansiella stabiliteten i den eller de medlemsstater där EU-moderbolaget och övriga koncernenheter har sitt säte.

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/575/EG³¹.
2. *koncern*: ett moderbolag och dess dotterbolag.
3. *avveckling och rekonstruktion*: avveckling och rekonstruktion enligt artikel 2.1 i direktiv [BRRD].
4. *egenhandel*: enbart i vinstsyfte och för egen räkning med hjälp av eget kapital eller lånemedel ta positioner i alla typer av transaktioner för att köpa sälja eller på annat sätt förvärva eller avyttra ett finansiellt instrument eller råvaror, utan koppling till aktuell eller förväntad kundverksamhet eller i syfte att risksäkra enheten till följd av aktuell eller förväntad kundverksamhet, genom användning av grupper, enheter, divisioner eller enskilda handlare enbart för att ta sådana positioner och vinstsyfte, inbegripet genom särskilda webbaserade egenhandelsplattformar.
5. *EU-moderbolag*: ett moderbolag i en medlemsstat som inte självt är ett dotterbolag till ett annat företag i någon medlemsstat.
6. *dotterbolag*: ett dotterbolag enligt definitionen i artikel 2.10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU³².
7. *behörig myndighet*: behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013, inklusive Europeiska centralbanken (ECB) i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013.
8. *institut*: institut enligt definitionen i artikel 4.1.3 i förordning (EU) nr 575/2013,
9. *moderbolag*: ett moderbolag enligt definitionen i artikel 2.9 i direktiv 2013/34/EU, inbegripet ett institut, finansiellt holdingbolag, blandat finansiellt holdingbolag och holdingbolag med blandad verksamhet.

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L176, 27.6.2013, s.1).

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

10. *finansiellt instrument*: ett finansiellt instrument enligt definitionen i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.
11. *ledningsorgan*: ett ledningsorgan enligt definitionen i artikel 3.1.7 i direktiv 2013/36/EU eller motsvarande organ, om den berörda enheten inte är ett institut.
12. *marknadsgarant*: ett finansiellt instituts åtagande att regelbundet och fortlöpande tillhandahålla marknadslikviditet genom att lägga köp- och säljbud för ett visst finansiellt instrument, eller som en del av sin ordinarie verksamhet genom att verkställa handelsorder som initierats av kunder eller på kunders begäran, men i båda fallen utan exponering för väsentliga marknadsrisker.
13. *medverkande institut (sponsor)*: medverkande institut enligt definitionen i artikel 4.1.14 i förordning (EU) nr 575/2013.
14. *värdepapperisering*: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.1.61 i förordning (EU) nr 575/2013.
15. *derivathandel*: köp eller försäljning av derivat.
16. *centralt kreditinstitut*: ett kreditinstitut som åtminstone tar emot inlåning som omfattas av insättningsgarantisystemet i enlighet med direktiv 94/19/EG.³³
17. *råvara*: råvara enligt definitionen i artikel 2.1 i kommissionens förordning (EU) nr 1287/2006³⁴.
18. *koncernenhet*: en juridisk enhet som ingår i en koncern.
19. *finansiell enhet*: en enhet som tillhör någon av följande kategorier:
 - Enhet inom den finansiella sektorn, enligt definitionen i artikel 4.1.27 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - Sluten alternativ investeringsfond (nedan kallad *AIF-fond*) utan finansiell hävstång enligt definitionen i direktiv 2011/61/EU, om den är etablerad i unionen, eller i annat fall marknadsförd i unionen enligt artiklarna 35 eller 40 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU³⁵, godkänd riskkapitalfond enligt definitionen i artikel 3 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013³⁶, godkänd fond för socialt företagande enligt definitionen i artikel 3.1 b i förordning (EU) nr 346/2013³⁷ och AIF auktoriserad som

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EUT L 135, 31.5.1994, s. 5).

³⁴ Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 1).

³⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

europaisk långsiktig investeringsfond i enlighet med förordning (EU) nr [XXX/XXXX]³⁸.

- Fondföretag, enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG³⁹.
 - Specialföretag för värdepapperisering, enligt definitionen i artikel 4.1.66 i förordning (EU) nr 575/2013.
20. *små och medelstora företag*: företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överskrider 50 miljoner euro och/eller vars årliga totala balansomsättning inte överskrider 43 miljoner euro.
21. *bedriva investeringsverksamhet som huvudman*: som huvudman köpa, sälja, garantera eller teckna värdepapper eller avtalade investeringar.
22. *tillsynsmyndighet på koncernnivå*: den behöriga tillsynsmyndigheten med ansvar för att på koncernnivå utöva tillsyn över ett EU-moderbolag och dess dotterbolag, enligt definitionen i artikel 4.1.48 i förordning (EU) nr 575/2013.

Kapitel II

Förbjudna verksamheter

Artikel 6

Separering av viss handelsverksamhet

1. Enheter som avses i artikel 3 får inte göra följande:
- (a) Bedriva egenhandel.
 - (b) Med eget eller lånat kapital, enbart i vinstsyfte och för egen räkning
 - i) förvärva eller bevara andelar eller aktier i AIF-fonder, i enlighet med definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU,
 - ii) investera i derivat, certifikat, index eller andra finansiella instrument som är kopplade till aktier eller andelar i AIF-fonder,
 - iii) inneha några andelar eller aktier i ett företag som bedriver egenhandel eller förvärvar andelar eller aktier i AIF-fonder.
2. Förbudet enligt punkt 1 a får inte tillämpas på följande:
- (a) Finansiella instrument som emitterats av medlemsstater eller enheter som förtecknas i artiklarna 117.2 och 118 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - (b) En situation där en enhet som avses i artikel 3 uppfyller följande villkor:
 - i) Den använder eget kapital i samband med sin likviditetsförvaltning.

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr xx/xxxx om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L xx/xx).

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

- ii) Den enbart innehar, köper, säljer eller på annat sätt förvärvar eller avyttrar likvida medel eller motsvarande tillgångar. Motsvarande tillgångar ska vara högljikvida placeringar som hålls i det egna kapitalets basvaluta, ska lätt kunna omvandlas till ett känt kontant belopp, ha obetydlig värdeförändringsrisk, ha en löptid som inte överskrider 397 dagar och ge en avkastning som inte överstiger avkastningen på en tremånaders statsobligation av hög kvalitet.
- 3. De begränsningar som fastställs i punkt 1 b får inte vara tillämpliga på slutna AIF-fonder utan finansiell hävstång enligt definitionen i direktiv 2011/61/EU om de är etablerade i unionen, eller i annat fall marknadsförs i unionen enligt artiklarna 35 eller 40 i direktiv 2011/61/EU, godkända riskkapitalfonder enligt definitionen i artikel 3 b i förordning (EU) nr 345/2013, godkända fonder för socialt företagande enligt definitionen i artikel 3.1 b i förordning (EU) nr 346/2013 respektive AIF-fonder godkända som europeiska långsiktiga investeringsfonder i enlighet med förordning (EU) nr [XXX/XXXX] [XXX/XXXX].
- 4. Ledningen för varje enhet som avses i artikel 3 ska se till att kraven i punkt uppfylls.
- 5. Kraven i punkterna 1–4 ska tillämpas från och med den [OP please introduce exact date, 18 months after publication of the Regulation.]
- 6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att undanta följande från förbudet enligt punkt 1 a:
 - (a) Andra finansiella instrument än de som avses i punkt 2 a som utfärdats av myndigheter i tredjeländer som tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst är likvärdiga med dem som tillämpas i unionen, där exponeringarna åsätts 0 % riskvikt i enlighet med artikel 115 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - (b) Finansiella instrument som medlemsstaternas regioner emitterat, där exponeringarna åsätts 0 % riskvikt i enlighet med artikel 115 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 7

Bestämmelser om ersättning

Utan påverkan på tillämpningen av ersättningsbestämmelserna i direktiv 2013/36/EU, ska enheterna som avses i artikel 3 se till att deras ersättningspolitik utformas och genomförs på sådant sätt att den inte direkt eller indirekt uppmuntrar eller belönar anställda som utövar enligt artikel 6.1 förbjuden verksamhet.

Kapitel III

Separering av viss handelsverksamhet

Artikel 8

Aktiviteternas omfattning

1. I detta kapitel avser handel annan verksamhet än följande:

- (a) Insättningar som omfattas av insättningsgarantisystemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG⁴⁰.
 - (b) Utlåning, inklusive konsumentkrediter, kreditavtal om fast egendom, factoring med eller utan regress och finansiering av handelskrediter (inklusive ”forfeiting”).
 - (c) Finansiell leasing.
 - (d) Betaltjänster enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG⁴¹.
 - (e) Utställande och förvaltning av andra betalningsmedel (exempelvis resecheckar och postväxlar), såvida inte sådan verksamhet omfattas av punkt d.
 - (f) Penningmarknadsmäkling, förvaring och förvaltning av värdepapper.
 - (g) Kreditupplysningstjänster.
 - (h) Bankfackstjänster.
 - (i) Utgivning av elektroniska pengar.
2. Kraven enligt detta kapitel får inte tillämpas på köp eller försäljning av finansiella instrument som emitterats av medlemsstater eller enheter som förtecknas i artiklarna 117.2 och 118 i förordning (EU) nr 575/2013.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 35 för att undanta följande finansiella instrument:
- (a) Andra finansiella instrument än de som avses i punkt 2, utfärdade av myndigheter i tredjeländer som tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst är likvärdiga med dem som tillämpas i unionen, där exponeringarna åsätts 0 % riskvikt i enlighet med artikel 115 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - (b) Finansiella instrument som medlemsstaternas regioner emitterat, där exponeringarna åsätts 0 % riskvikt i enlighet med artikel 115 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 9

Skyldighet att granska verksamhet

1. Den behöriga myndigheten ska göra bedömningar av handeln och särskilt följande: marknadsgaranter, vidare investeringar i och finansiering av värdepapperisering samt handel med andra derivat än godkända derivat enligt artiklarna 11 och 12 från följande enheter:
- (a) Kreditinstitut med säte i unionen som varken är moder- eller dotterbolag, inbegripet alla dess filialer oavsett lokalisering.
 - (b) EU-moderbolag, inbegripet alla filialer och dotterbolag, oavsett lokalisering, om en av gruppens enheter är ett kreditinstitut med säte i unionen.
 - (c) EU-filialer till kreditinstitut med säte i tredjeland.

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EUT L 135, 31.5.1994, s. 5).

⁴¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1).

2. Vid bedömningarna enligt punkt 1 ska den behöriga myndigheten använda följande mått:
- (a) Den relativa storleken på tillgångar för handel, beräknad som tillgångar för handel dividerat med samlade tillgångar.
 - (b) Handelstillgångars hävstångseffekt, beräknad som tillgångar för handel dividerat med kärnprimärkapital.
 - (c) Den relativa betydelsen av motpartskreditrisk, beräknad som verkligt värde av derivat dividerat med samlade tillgångar för handel.
 - (d) Handlade derivats relativa komplexitet, beräknad som handlade derivattillgångar i nivå 2 och 3 dividerat med handlade derivat och med tillgångar för handel.
 - (e) Handelsinkomsternas relativa lönsamhet, beräknad som handelsinkomster dividerat med samlade nettoinkomster.
 - (f) Marknadsriskens relativa betydelse, beräknad som skillnaden mellan tillgångar för handel och skuldernas absolutvärde dividerat med det enkla genomsnittet av tillgångar för handel och handelsskulder.
 - (g) Sammanflätningen, mätt med den sammanlänkingsmetod som avses i artikel 131.18 i direktiv 2013/36/EU.
 - (h) Kredit- och likviditetsrisker som uppkommit genom åtaganden och garantier som det centrala kreditinstitutet lämnat.
3. Den behöriga myndigheten ska ha slutfört sin bedömning senast den [*OP – please introduce 18 months from the day of publication of the Regulation*], och ska därefter utvärdera regelbundet och minst årligen.
4. Den europeiska bankmyndigheten (nedan kallad *EBA*) ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder, för att specificera hur måtten ska beräknas och, i förekommande fall, specificera måtten som avses i punkt 2 och deras beräkning med hjälp av tillsynsuppgifter. Förslagen till tekniska tillsynsstandarder ska också förse den behöriga myndigheten med en metod för måttens konsekventa beräkning och tillämpning.
- EBA ska lämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [*OP – please introduce 1 month from the day of publication of the Regulation.*]
- Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 10

Befogenhet för behöriga myndigheter att kräva att ett centralt kreditinstitut inte bedriver vissa aktiviteter

1. Om den behöriga myndigheten efter bedömningen enligt artikel 9.1 konstaterar att gränserna och villkoren uppnåtts för måtten i artikel 9.2 a–h, specificerade i den delegerade akt som avses i punkt 5, och den därför anser att ett hot föreligger mot det centrala kreditinstitutets finansiella stabilitet eller mot unionens hela finansiella system, ska den med beaktande av målen i artikel 1 senast två månader efter att

bedömningen slutförts inleda förfarandet som leder till ett beslut enligt punkt 3 andra stycket.

2. Om gränserna och villkoren enligt punkt 1 inte uppnåtts, kan den behöriga myndigheten fortfarande inleda det förfarande som leder till ett beslut enligt punkt 3 tredje stycket, om den efter bedömningen enligt artikel 9.1 finner att all handelsverksamhet, med undantag av handeln med andra derivat än de som tillåts enligt artiklarna 11 och 12, som det centrala kreditinstitutet bedriver utgör ett hot mot det centrala kreditinstitutets finansiella stabilitet eller mot unionens hela finansiella system, med beaktande av målen i artikel 1.
3. Sina slutsatser enligt punkterna 1 eller 2 ska den behöriga myndigheten meddela det centrala kreditinstitutet och ge det möjlighet att lämna skriftliga synpunkter inom två månader från dagen för meddelandet.

Om det centrala kreditinstitutet, inom tidsfristen enligt första stycket, inte för den behöriga myndigheten tillfredsställande kan visa att slutsatserna inte är befogade, ska den behöriga myndigheten fatta ett beslut riktat till det centrala kreditinstitutet och kräva att det inte bedriver de i slutsatserna specificerade handelsaktiviteterna. Den behöriga myndigheten ska motivera sitt beslut och offentliggöra det.

För tillämpningen av punkt 1 ska den behöriga myndigheten, om den beslutar att tillåta det centrala kreditinstitutet att bedriva den handeln, även ange skälen till sitt beslut och offentliggöra det.

För tillämpningen av punkt 2, ska den behöriga myndigheten, om den beslutar att tillåta det centrala kreditinstitutet att bedriva handel, anta ett beslut därom riktat till det centrala kreditinstitutet.

Före varje beslut enligt denna punkt ska den behöriga myndigheten samråda med EBA om motiveringarna till sitt planerade beslut och om ett sådant besluts möjliga effekter på unionens finansiella stabilitet och den inre marknadens funktion. Den behöriga myndigheten ska också underrätta EBA om sitt slutliga beslut.

Den behöriga myndigheten ska fatta sitt slutliga beslut inom två månader efter att ha mottagit de skriftliga synpunkter som avses i första stycket.

4. Tillsynsmyndigheterna ska vart femte år se över de beslut som avses i punkt 3 andra stycket.
5. Kommissionen ska den [OP insert the correct date by 6 months of publication of this Regulation] anta delegerade akter enligt artikel 35 för följande:

(a) Om måtten specificera följande:

- (a) (a) Det tillämpliga gränsvärdet för måtten enligt artikel 9.1 a–h, över vars risknivå den berörda handelsverksamheten bedöms vara enskilt betydande.
- (b) Villkoren, inklusive hur många och vilka av måttens gränsvärden som måste överskridas för att den behöriga myndigheten ska inleda förfarandet enligt artikel 10.1.
- (c) Specificeringen av villkoren i led ii ska innehålla en uppgift om den berörda handelsverksamhetens aggregerade betydande risk, till följd av att flera mått har överskridit de relevanta begränsningarna enligt led i.

- (b) Specificera vilken typ av värdepapperisering som inte anses utgöra en risk för det centrala kreditinstitutets finansiella stabilitet eller för hela unionen finansiella system, med avseende på var och en av följande aspekter:
- i) De strukturella inslagen, som den inbyggda löptidstransformeringen och strukturens enkelhet.
 - ii) Kvaliteten på underliggande tillgångar och karaktären av relaterade säkerheter.
 - iii) Värdepapperiseringens börsnotering och öppenhet samt dess underliggande tillgångar.
 - iv) Teckningsförfarandets stabilitet och kvalitet.

Artikel 11

Försiktig hantering av egen risk

1. Ett centralt kreditinstitut som varit föremål för ett beslut enligt artikel 10.3 får bedriva handel, bara om syftet är försiktig förvaltning av dess kapital, likviditet och finansiering.

Vid dess försiktiga förvaltning av dess kapital, likviditet och finansiering får ett centralt kreditinstitut bara använda ränte-, valuta- och kreditderivat som kan bli föremål för central motpartsclearing, för att risksäkra sin samlade balansomslutning. Det centrala kreditinstitutet ska visa den behöriga tillsynsmyndigheten att risksäkringen är avsedd att minska och bevisligen eller avsevärt minskar specifika, identifierbara risker för institutets enskilda eller aggregerade positioner.

2. Utan påverkan på tillämpningen av ersättningsbestämmelserna i direktiv 2013/36/EU, ska ersättningspolitiken för det centrala kreditinstitutets anställda som arbetar med risksäkring

- (a) syfta till att förhindra resterande eller dold värdepappershandel, antingen dold som riskhantering eller något annat,
- (b) svara mot hela det centrala kreditinstitutets legitima risksäkringsmål och säkra att ersättningarna inte är direkt beroende av arbetets genererade vinst utan återspeglar hur effektivt arbetet minskar eller reducerar riskerna totalt sett.

Ledningen ska se till att det centrala kreditinstitutets ersättningspolitik följer bestämmelserna i första stycket samt reagera på riskkommitténs råd, om en sådan kommitté inrättats i enlighet med artikel 76.3 i direktiv 2013/36/EU.

3. För att komplettera de finansiella instrument som avses i punkt 1 ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 i denna förordning, genom att lägga till andra finansieringsinstrument, inklusive andra typer av derivat, särskilt sådana som omfattas av skyldigheterna enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁴², för att beakta finansiella instrument med samma effekter på den finansiella stabiliteten som anges i punkt 1 för en försiktig förvaltning av kapital, likviditet och finansiering.

⁴²

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

Artikel 12

Riskhanteringstjänster till kunder

1. Ett centralt kreditinstitut som varit föremål för ett beslut enligt artikel 10.3 får sälja ränte-, valuta-, kredit-, utsläppsrätts- och råvaruderivat som kan bli föremål för central motpartsclearing och även utsläppsrätter till sina icke-finansiella kunder, till finansinstitut som avses i artikel 5.19 andra och tredje strecksatsen, till försäkringsbolag och till tjänstepensionsinstitut, om följande villkor uppfylls:
 - (a) Försäljningens enda syfte är att risksäkra ränte-, valuta-, kredit-, råvaru- och utsläppsrättsriskerna.
 - (b) Det centrala kreditinstitutets kapitalbaskrav för positionsrisker med derivat och utsläppsrätter överstiger inte en andel av dess samlade riskkapitalkrav som ska specificeras i en delegerad akt från kommissionen i enlighet med punkt 2.Om kravet i led b inte uppfylls, får derivaten och utsläppsrätterna varken säljas av det centrala kreditinstitutet eller redovisas i dess balansräkning.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 35 för att
 - (a) tillåta andra finansiella instrument än enligt punkt 1, särskilt sådana som omfattas av kraven i artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, för att som risksäkring säljas till den typ av kunder som förtecknas i punkt 1,
 - (b) specificera den andel av det centrala kreditinstitutets kapitalbaskrav enligt ovan över vilken derivat och utsläppsrätter enligt i punkt 1 i denna artikel varken får säljas eller redovisas i institutets balansräkning.

Artikel 13

Regler för separata koncernenheter

1. Om en behörig myndighet har fattat beslut enligt artikel 10.3 om att ett centralt kreditinstitut inte får bedriva viss affärsverksamhet och om det centrala kreditinstitutet ingår i en koncern, får handelsverksamheten som ska separeras endast bedrivas av en koncernenhet (nedan kallad *handlande enhet*) som juridiskt, ekonomiskt och driftsmässigt är skild från det institutet.
2. Om en enhet som avses i artikel 9.1 på eget initiativ har beslutat att från det centrala kreditinstitutet separera handelsverksamhet som omfattas av artikel 9 och dess separeringsplan godkänts i enlighet med förfarandet i artikel 18, ska kraven enligt punkterna 3–13 i denna artikel samt artiklarna 14–17 och 20 tillämpas på de separerade enheterna.
3. EU-moderbolaget ska se till att en koncern som innehåller centrala kreditinstitut och handlande enheter struktureras så att det på undergruppsnivå skapas två separata undergrupper, varav bara en innehåller centrala kreditinstitut.
4. Det centrala kreditinstitutets EU-moderbolag ska i möjligaste mån säkerställa att det centrala kreditinstitutet kan bedriva sin verksamhet, även om den handlande enheten fallerar.
5. Det centrala kreditinstitutet får inte inneha kapitalinstrument eller rösträtter i en handlande enhet.

Oberoende av det första stycket får den behöriga myndigheten tillåta att centrala kreditinstitut som följer artikel 49.3 a eller b i förordning (EU) nr 575/2013 att innehå kapitalinstrument eller rösträtter i en handlande enhet, om myndigheten anser att detta krävs för att koncernen ska fungera och att kreditinstitutet vidtagit tillräckliga åtgärder för att på lämpligt sätt mildra relevanta risker.

Ett centralt kreditinstitut som varken är ett nationellt eller regionalt kreditinstitut, får under inga omständigheter direkt innehå kapitalinstrument eller rösträtter i någon handlande enhet.

Innan den behöriga myndigheten fattar ett beslut i enlighet med denna punkt, ska den samråda med EBA.

Den behöriga myndigheten ska meddela EBA sitt beslut. EBA ska offentliggöra en förteckning över de institut som denna punkt har tillämpats på.

6. Det centrala kreditinstitutet och den handlande enheten ska, enskilt eller på undergruppsbasis, emittera sina egna skuldinstrument, förutsatt att detta inte strider mot den omstrukturerings- eller avvecklingsplan som avtalats med de relevanta avvecklingsmyndigheterna i enlighet med direktiv [BRRD].
7. Alla avtal och andra transaktioner som ingåtts mellan det centrala kreditinstitutet och den handlande enheten ska vara lika förmånliga för det centrala kreditinstitutet som jämförbara avtal och transaktioner med eller som inbegriper enheter som inte tillhör samma undergrupp.
8. En majoritet av det centrala kreditinstitutets och den handlande enhetens ledningspersoner får inte ingå i den andra enhetens ledning. Ingen av enheternas ledningspersoner får ha verkställande funktion i båda enheterna, med undantag för moderbolagets riskhanteringsansvarige.
9. Ledningarna för det centrala kreditinstitutet, den handlande enheten och deras moderbolag ska verka för separeringens syften.
10. I enlighet med tillämplig nationell lagstiftning ska namnet eller beteckningen på den handlande enheten och det centrala kreditinstitutet vara sådana, att allmänheten lätt inser vilken enhet som är en handlande enhet och vilken som är ett centralt kreditinstitut.
11. De strukturellt separerade instituten ska på undergruppsnivå i enlighet med punkt 3 i denna artikel uppfylla kraven enligt delarna två, tre, fyra, sex, sju och åtta i förordning (EU) nr 575/2013 samt i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU.
12. Genom undantag från artiklarna 6.1 och 7 i förordning (EU) nr 575/2013 ska skyldigheterna enligt delarna två, fyra och åtta i den förordningen tillämpas på undergruppsbasis i enlighet med punkt 3 i denna artikel.
13. Genom undantag från artiklarna 6.4 och 8 i förordning (EU) nr 575/2013 ska skyldigheterna enligt del sex i den förordningen tillämpas på undergruppsbasis i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

Artikel 14

Koncerninterna gränser för stora exponeringar

1. Vid beräkningen av gränsen för koncerninterna stora exponeringar enligt punkt 2, ska alla enheter inom samma undergrupp enligt artikel 13.3 betraktas som en enda kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning, enligt artikel 4.1.39 i förordning (EU) nr 575/2013.
2. Om åtgärder införts i enlighet med detta kapitel, får det centrala kreditinstitutet inte utsätta sig för en koncernintern exponering på över 25 % av sitt godtagbara kapital mot en enhet som inte tillhör samma undergrupp som kreditinstitutet. Denna koncerninterna exponeringsgräns ska tillämpas på undergruppsbasis, efter beaktande av effekten av kreditriskreducering och undantag i enlighet med artiklarna 399–403 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 16 i den här förordningen.

Artikel 15

Koncernexterna gränser för stora exponeringar

1. Frånsett föreskrifterna i artikel 395.1 i förordning (EU) nr 575/2013 får det centrala kreditinstitutet inte ådra sig följande exponeringar, efter åtgärder som vidtagits i enlighet med detta kapitel i denna förordning:
 - (a) En stor exponering mot en finansiell enhet som överskrider 25 % av det centrala kreditinstitutets godtagbara kapital. Den exponeringsgränsen ska tillämpas enskilt och på undergruppsbasis, efter beaktande av effekten av kreditriskreducering och undantag i enlighet med artiklarna 399–403 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 16 i den här förordningen.
 - (b) Stora exponeringar mot finansiella enheter som överskrider 25 % av det centrala kreditinstitutets godtagbara kapital. Den exponeringsgränsen ska tillämpas enskilt och på undergruppsbasis, efter beaktande av effekten av kreditriskreducering och undantag i enlighet med artiklarna 399–403 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 16 i den här förordningen.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att justera den koncernexterna gränsen för aggregerade stora exponeringar enligt punkt 1 b, i den mån kreditriskreduceringen har erkänts.

Artikel 16

Metoder för kreditriskreducering

Utöver föreskrifterna i artiklarna 399–403 i förordning (EU) nr 575/2013, ska efter åtgärder som införts i enlighet med detta kapitel begränsningar för godkännandet av kreditriskreducerande metoder även gälla för beräkningen av exponeringsvärden, för överensstämmelsen med gränserna för stora exponeringar enligt artiklarna 14 och 15 i denna förordning.

För tillämpningen av första stycket ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 35 för att ange i vilken utsträckning metoder för kreditriskreducering, även typer av och gränser för skydd enligt insättningsgarantisystemet, ska godkännas, för att säkra

att metoder för kreditriskreducering inte misslyckas när risker materialiseras och att kreditriskskyddet effektivt kan återställas.

Artikel 17

Undantag från övergångsbestämmelser för stora exponeringar

Genom undantag från artikel 493.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ska undantagen enligt den artikeln inte vara tillämpliga på exponeringar som centrala kreditinstitut ådragit sig som varit föremål för strukturåtgärder i enlighet med denna förordning.

Artikel 18

Separeringsplan

1. Om en behörig myndighet i enlighet med artikel 10.3 har beslutat att ett centralt kreditinstitut inte får bedriva viss handelsverksamhet, ska det centrala kreditinstitutet eller, i tillämpliga fall, dess EU-moderbolag lämna en plan till myndigheten senast 6 månader efter dagen för det beslut som avses i artikel 10.3 andra stycket.

Om en enhet som avses i artikel 9.1 har beslutat att separera handel som omfattas av kontrollskyldighet för det centrala kreditinstitutet enligt artikel 9, ska den lägga fram en separeringsplan i början av bedömningsperioden enligt artikel 9. Planen ska innehålla minst de uppgifter som krävs enligt punkt 2 a och b i denna artikel.

2. Separeringsplanen ska i detalj förklara hur separeringen kommer att genomföras.
Planen ska åtminstone omfatta följande:
 - (a) Specificering av tillgångar och verksamheter som kommer att separeras från det centrala kreditinstitutet.
 - (b) Närmare uppgifter om hur reglerna enligt artikel 13 kommer att tillämpas.
 - (c) En tidsplan för separeringen.
3. Den behöriga myndigheten ska bedöma de planer som avses i punkterna 1–2 och, inom sex månader efter att de lämnats in, besluta om godkännande av planen eller kräva ändringar av den.
4. Om den behöriga myndigheten kräver ändringar av separeringsplanen, ska det centrala kreditinstitutet eller, i förekommande fall, dess EU-moderbolag skicka in separeringsplanen med de begärda ändringarna inom tre månader från myndighetens begäran.
5. Inom en månad efter att planen åter skickats in, ska den behöriga myndigheten besluta att godkänna eller avvisa den. Om myndigheten avvisar planen, ska den inom en månad efter avvisandet besluta om en separeringsplan med nödvändiga ändringar.
6. Om det centrala kreditinstitutet eller, i förekommande fall, dess EU-moderbolag inte lämnar in en separeringsplan enligt kravet i punkt 1, ska den behöriga myndigheten senast 3 månader efter att tidsfristen enligt punkt 1 löpt ut besluta om en separeringsplan.
7. Om det centrala kreditinstitutet eller, i förekommande fall, dess EU-moderbolag inte skickar in separeringsplanen med den behöriga myndighetens begärda ändringar, ska

myndigheten besluta om en separeringsplan senast en månad efter att tidsfristen i punkt 4 första stycket har löpt ut.

8. Det centrala kreditinstitutet eller, i förekommande fall, dess EU-moderbolag ska visa den behöriga myndigheten att det genomfört den godkända planen.
9. Ett kreditinstituts eller EU-moderbolags ledning ska se till att separeringsplanen har genomförts i enlighet med den behöriga myndighetens godkännande.

Artikel 19

Samarbete mellan behöriga myndigheter och rekonstruktions- och avvecklingsmyndigheter

1. Före beslutet enligt artikel 10.3 ska den behöriga myndigheten meddela detta till relevant omstrukturerings- och avvecklingsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv [BRRD].
2. Vid bedömningen i enlighet med artikel 9 och vid krav på det centrala kreditinstitutet att inte bedriva viss verksamhet i enlighet med artikel 10, ska den behöriga myndigheten beakta eventuella aktuella eller tidigare omstrukturerings- och avvecklingsbedömningar från den relevanta myndigheten i enlighet med artikel 13 och 13 a i direktiv [BRRD].
3. Den behöriga myndigheten ska samarbeta med den relevanta myndigheten och utbyta information som bedöms vara nödvändig vid utförandet av dess uppgifter.
4. Den behöriga myndigheten ska se till att åtgärder som vidtagits i enlighet med detta kapitel är förenliga med åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 13 b i förordning (EU) nr 1024/2013, artikel 8.9 i förordning (EU) nr [SRM], artiklarna 13, 13 a, 14 och 15 i direktiv [BRRD] samt artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 20

Förbjuden handelsverksamhet

Den handlande enheten får inte

- (a) ta emot insättningar som omfattas av insättningsgarantisystemet enligt direktiv 94/19/EG, utom när nämnda insättning avser utbyte av säkerhet som ställts för handel,
- (b) tillhandahålla betaltjänster enligt definitionen i artikel 4.3 i direktiv 2007/64/EG i samband med verksamheter som avses i punkt a, om inte dessa betaltjänster är anknutna och absolut nödvändiga för utbyte av säkerhet som ställts för handel.

Artikel 21

Undantag från kraven i kapitel III

1. På en medlemsstats begäran kan kommissionen medge undantag från bestämmelserna i detta kapitel om ett kreditinstituts mottagande av insättningar från privatpersoner och små och medelstora företag som omfattas av nationell primärrätt som antagits före den 29 januari 2014, om denna nationella lagstiftning uppfyller följande krav:

- (a) Den syftar till att förebygga finansiella påfrestningar eller obestånd och systemrisker som avses i artikel 1.
 - (b) Den förhindrar kreditinstitut som mottar garanterade insättningar från enskilda och små och medelstora företag från att i reglerad form bedriva investeringsverksamhet som huvudman och hålla tillgångar för handel. Emellertid kan den nationella lagstiftningen medge begränsade undantag som gör det möjligt för kreditinstitut att ta emot sådana insättningar för riskreducering vid försiktig förvaltning av deras kapital, likviditet och finansiering och för att tillhandahålla begränsade riskhanteringstjänster till kunder.
 - (c) Om det kreditinstitut som tar emot garanterade insättningar från privatpersoner och små och medelstora företag även ingår i en koncern, garanterar den nationella lagstiftningen att kreditinstitutet är juridiskt separerat från koncernenheter som bedriver reglerad investeringsverksamhet som huvudverksamhet eller innehar tillgångar för handel, och föreskrivs följande i den lagstiftningen:
 - i) Kreditinstitutet som tar emot garanterade insättningar från privatpersoner och små och medelstora företag kan fatta av övriga koncernenheter oberoende beslut.
 - ii) Kreditinstitutet som tar emot garanterade insättningar från privatpersoner och små och medelstora företag har en ledning som är oberoende av övriga koncernenheter och även kreditinstitutet.
 - iii) Kreditinstitutet som tar emot garanterade insättningar från privatpersoner och små och medelstora företag har egna kapital- och likviditetskrav.
 - iv) Kreditinstitutet som tar emot garanterade insättningar från privatpersoner och små och medelstora företag får inte överenskomma om andra avtal eller transaktioner med övriga koncernenheter än på villkor som motsvarar dem som avses i artikel 13.7.
2. En medlemsstat som önskar undantag för ett kreditinstitut som omfattas av den nationella lagstiftningen, ska till kommissionen lämna en ansökan om undantag, som åtföljs av ett positivt yttrande från den behöriga myndighet som utövar tillsyn över kreditinstitutet som ansökan avser. Ansökan ska innehålla alla uppgifter som krävs för bedömningen av den nationella lagstiftningen och ange för vilket kreditinstitut undantaget begärs. Om kommissionen anser sig sakna nödvändiga uppgifter, ska den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter att ansökan mottagits och ange vilka ytterligare uppgifter den behöver.

När kommissionen väl har all information som den anser krävas för att bedöma undantagsansökan, ska den inom en månad underrätta den ansökande medlemsstaten om att den finner informationen tillräcklig.

Efter att kommissionen har samrått med EBA om motiveringarna i sitt planerade beslut och om dess möjliga effekter på den finansiella stabiliteten i unionen och på den inre marknadens funktion, ska den inom fem månader efter meddelandet enligt andra stycket anta ett genomförandebeslut om att den nationella lagstiftningen inte är oförenlig med detta kapitel och att bevilja undantag för kreditinstitutet som anges i anmälan enligt punkt 1. Om kommissionen avser att förklara den nationella lagstiftningen oförenlig och att inte bevilja undantaget, ska den redovisa sina invändningar i detalj och ge den ansökande medlemsstaten möjlighet att lämna

skriftliga synpunkter inom en månad från kommissionens meddelande om invändningar. Kommissionen ska inom tre månader efter utgången av tidsfristen för anmälan anta ett genomförandebeslut om att bevilja eller avslå undantaget.

Om den nationella lagstiftningen ändras, ska medlemsstaten underrätta kommissionen om ändringarna. Kommissionen kan komma att justera genomförandebeslutet enligt tredje stycket.

Om den nationella lagstiftning som inte förklarats oförenlig med detta kapitel inte längre är tillämplig på ett kreditinstitut som beviljats undantag från kraven i detta kapitel, ska undantaget upphävas för detta kreditinstitut.

Kommissionen ska underrätta EBA om sitt beslut. EBA ska offentliggöra en förteckning över de kreditinstitut som har beviljats ett undantag i enlighet med denna artikel. Förteckningen ska hållas uppdaterad.

Kapitel IV

Enheter som omfattas av kraven i kapitlen II och III

Artikel 22

Regler för beräkningen av beloppsgränserna

1. För tillämpningen av artikel 3 b ii ska beräkningen av tröskelvärdena baseras på EU-moderbolagets konsoliderade redovisning.
2. För tillämpningen av artikel 3 b ii ska beräkningen av tröskelvärdena utgå från verksamheten inom unionen.
3. Tillgångar och skulder för försäkrings- och återförsäkringsföretag och andra icke-finansiella företag ska inte tas med i beräkningen.
4. Senast den [OP insert the correct date by 12 months of publication of this Regulation] ska den behöriga myndigheten fastställa vilka kreditinstitut och koncerner som omfattas av denna förordning i enlighet med artikel 3 och omedelbart anmäla dem till EBA.

Efter den behöriga myndighetens meddelande ska EBA omedelbart offentliggöra den förteckning som avses i första stycket. Förteckningen ska hållas uppdaterad.

Artikel 23

Beräkning av handel

1. Vid tillämpningen av artikel 3 ska handel beräknas enligt följande, i enlighet med tillämpliga bestämmelser.

Handelsverksamhet = $(TSA + TSL + DA + DL)/2$, där

- (a) TSA (*Trading Securities Assets*) = tillgångar i en som helhet förvaltd portfölj som uppvisar ett nyligen konstaterat mönster med kortfristiga vinster, exklusive derivattillgångar;

- (b) TSL (*Trading Securities Liabilities*) = ådragna skulder för att kortfristig återköpa delar av en som helhet förvaltd portfölj som uppvisar ett nyligen konstaterat mönster med kortfristiga vinster, exklusive derivattillgångar;
 - (c) DA (*Derivative Assets*) = derivat med positiva nyanskaffningsvärden som inte är risksäkringsderivat eller inbäddade derivat;
 - (d) DL (*Derivative Liabilities*) = derivat med negativa nyanskaffningsvärden som inte är risksäkringsinstrument.
2. Tillgångar och skulder som avser försäkrings- och återförsäkringsföretag och andra icke-finansiella företag får inte tas med vid beräkningen av handel.
 3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa beräkningsmetoden för handelsverksamhet enligt punkt 1, med beaktande av olikheterna i de tillämpliga redovisningssystemen.
EBA ska lämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den [OP please introduce exact date 1 month from the day of publication of the Regulation.]
Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
 4. För att beakta förändringar i gällande redovisningsordningar ska kommissionen ha befogenhet att genom delegerade akter i enlighet med artikel 35 ändra inslag i handelsverksamhet enligt punkt 1 a–d.

Artikel 24

Lämnande av verksamhetsuppgifter till den behöriga myndigheten

1. Enheter som avses i artikel 3 ska till den behöriga myndigheten för första gången den [PO to insert a date 9 months after the date of publication of this Regulation] och därefter årsvis lämna relevanta uppgifter om sin totala handelsverksamhet och dennas komponenter i enlighet med artikel 23.1.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för fastställande av den enhetliga mallen för rapportering enligt punkt 1, åtföljt av instruktioner om hur mallen ska användas
EBA ska senast den [OP please introduce exact date, 1 month from the day of publication of the Regulation] lämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen.
Kommissionen delegeras befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010 anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket.

Kapitel V

Överensstämmelse

AVSNITT 1

Enheter

Artikel 25

Skyldigheter för enheter som omfattas av denna förordning

1. De enheter som omfattas av denna förordning ska ha lämpliga rutiner för att ge de behöriga myndigheterna uppgifter som krävs för bedömningar enligt denna förordning.
2. De enheter som omfattas av denna förordning ska förse den behöriga myndigheten med alla nödvändiga uppgifter, inklusive nödvändiga upplysningar för måttbaserad bedömning som avses i artikel 9.2, för bedömningen av om de följer denna förordning. Medlemsstaterna ska även se till att deras interna kontrollmekanismer och förvaltnings- och redovisningsförfaranden möjliggör kontroll av efterlevnaden vid varje tidpunkt.
3. Alla sina transaktionssystem och dokumentationssystem och förfaranden som används enligt denna förordning ska de enheter som omfattas av denna förordning registrera så att den behöriga myndigheten vid varje tidpunkt kan övervaka efterlevnaden av förordningen.

AVSNITT 2

Behöriga myndigheter

Artikel 26

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. Vid utförandet av uppgifterna som åläggs dem enligt denna förordning ska de behöriga myndigheterna utöva de befogenheter som tilldelats dem i enlighet med relevant unionslagstiftning.
2. Den behöriga myndigheten ska övervaka verksamheten som bedrivs av de enheter som omfattas av denna förordning samt kontinuerligt bedöma om och säkra att den efterlevs.
3. De behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att begära att ett EU-moderbolag, som inte är en reglerad enhet men som har minst ett dotterbolag som är det, säkerställer att dess reglerade dotterbolag följer denna förordning.

4. För tillämpningen av denna förordning ska den samordnande tillsynsmyndigheten anses vara den behöriga myndigheten för alla koncernenheter som tillhör samma koncern som EU-moderbolaget och som omfattas av denna förordning.

Om dotterbolaget till ett EU-moderbolag har sitt säte i en annan medlemsstat och övervakas av en annan tillsynsmyndighet än EU-moderbolagets och om dotterbolaget är betydande enligt artikel 6.4 i förordning (EU) nr 1024/2013, ska den samordnande tillsynsmyndigheten samråda med den behöriga myndigheten i det betydande dotterbolagets hemmedlemsstat vid den samordnande tillsynsmyndighetens alla beslut i enlighet med denna förordning.

Kapitel VI

Förbindelser med tredjeländer

Artikel 27

Likvärdighet när det gäller den rättsliga ramen i tredjeland

1. På begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland, eller på eget initiativ, får kommissionen anta genomförandeakter som fastställer följande:
 - (a) Tredjelandets rätts-, tillsyns- och tillämpningsarrangemang säkerställer att kreditinstitut och moderbolag i det tredjelandet uppfyller bindande krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 6, 10–16 och 20.
 - (b) I tredjelandets lagstiftning föreskrivs ett effektivt likvärdigt system för godkännande av strukturåtgärder enligt den lagstiftningen.
2. Kommissionen får ändra eller återkalla sitt beslut, om förutsättningarna för det fattade beslutet inte längre gäller.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 i denna förordning för att fastställa bedömningskriterier för om ett tredjelandets rätts- och tillsynsramar är likvärdiga med denna förordning.

Kommissionen ska anta den delegerade akten den [OP please introduce the exact date within 24 months from the entry into force of this Regulation].

4. EBA ska upprätta samarbetsarrangemang med de relevanta behöriga myndigheterna i tredjeländer vars rätts- och tillsynsramar har bedömts vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkterna 1–3. I sådana arrangemang ska det åtminstone anges en lägsta nivå på informationsutbytet mellan relevanta behöriga myndigheter i bägge jurisdiktionerna.

Kapitel VII

Administrativa påföljder och åtgärder

Artikel 28

Administrativa påföljder och åtgärder

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell lagstiftning ge behöriga myndigheter befogenhet att tillgripa administrativa påföljder och andra administrativa åtgärder mot åtminstone följande överträdelser, utan påverkan på de behöriga myndigheternas tillsynsbefogenheter enligt artikel 26 och medlemsstaternas rätt att besluta om och tillgripa straffrättsliga påföljder:

- (a) Överträdelse av förbudet enligt artikel 6.
- (b) Manipulering av uppgifter som ska lämnas i enlighet med artikel 24.1.

Medlemsstaterna ska fastställa de behöriga myndigheternas befogenhet att besluta om administrativa påföljder och åtgärder mot kreditinstitut och godtycklig koncernenhet, inklusive holdingbolag med blandad verksamhet, försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

Om bestämmelserna enligt första stycket ska tillämpas på juridiska personer, ska medlemsstater vid en överträdelse ge behöriga myndigheter befogenhet att utdöma påföljder i enlighet med nationell lagstiftning mot ledningspersoner och andra personer som enligt nationell lag är ansvariga för överträdelsen.

2. De administrativa påföljder och åtgärder som vidtas vid tillämpningen av punkt 1 ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. Om medlemsstaterna har valt att föreskriva straffrättsliga påföljder vid överträdelser av de bestämmelser som avses i punkt 1, ska de se till att lämpliga åtgärder inrättats så att en behörig myndighet har alla befogenheter som krävs för att samarbeta med de rättsliga myndigheterna inom sin jurisdiktion och få särskild information om de brottsutredningar eller förfaranden som inletts för brott mot artikel 6 och för manipulering av uppgifter som inlämnas i enlighet med artikel 24.1, och att tillhandahålla detsamma till andra behöriga myndigheter och EBA för att fullgöra sin skyldighet att samarbeta med varandra, vid behov med EBA för tillämpningen av punkt 1.

Behöriga myndigheter kan också samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater för att underlätta utövandet av sina sanktionsbefogenheter.

4. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell lagstiftning ge behöriga myndigheter befogenhet att tillgripa åtminstone följande administrativa påföljder och andra åtgärder vid de överträdelser som avses i punkt 1:
 - (a) Ett föreläggande enligt vilken det krävs att den ansvariga personen upphör med sin överträdelse och inte upprepar den.
 - (b) Krav på återbetalning av de vinster som gjorts eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.
 - (c) En offentlig varning som namnger ansvarig person och typen av överträdelse.

- (d) Återkallande eller tillfälligt upphävande av tillstånd.
- (e) Ett tillfälligt förbud för ansvarig fysisk person att ha ledningsfunktioner på en enhet som avses i artikel 3.
- (f) Ett vid upprepade överträdelser permanent förbud för ansvarig fysisk person att ha ledningsfunktioner på en enhet som avses i artikel 3.
- (g) Administrativa böter på minst tre gånger de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.
- (h) För fysiska personer administrativa böter på minst 5 000 000 euro eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den dag då denna förordning träder i kraft.
- (i) För juridiska personer maximala administrativa böter på minst 10 procent av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som ledningen godkänt. Om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till det moderbolag som ska upprätta sammanställd redovisning enligt direktiv 2013/34/EU, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt den relevanta redovisningsordningen i den senast tillgängliga sammanställda redovisning som godkänts av ledningen för det yttersta moderbolaget.

Medlemsstaterna får ge behöriga myndigheter fler befogenheter än dem som avses i denna punkt och får föreskriva om mer omfattande påföljder och högre böter än som fastställs i denna punkt.

5. Medlemsstaterna ska senast den [OP please introduce the exact date 12 months after entry into force of this Regulation] underrätta kommissionen och EBA om bestämmelser enligt punkt 1. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och EBA om eventuella ändringar av dem.

Artikel 29

Tillsynsutövning och påföljder

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fastställandet av de administrativa påföljdernas och åtgärdernas typ och nivå beaktar alla relevanta omständigheter, vid behov även följande:
 - (a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
 - (b) Hur ansvarig personen är för överträdelsen.
 - (c) Hur bärkraftig den för överträdelsen ansvariga personen är, där faktorer som juridisk persons totala omsättning eller fysisk persons årsinkomst ska beaktas.
 - (d) Omfattningen av de vinster som den ansvariga personen gjort eller de förluster som denne undvikit genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.
 - (e) I vilken mån den för överträdelsen ansvariga personen samarbetar med den behöriga myndigheten, utan påverkan på behovet att säkerställa återbetalning av de vinster som personen erhållit eller de förluster som denne undvikit.
 - (f) Tidigare överträdelser som den för överträdelsen ansvariga personen gjort sig skyldig till.

- (g) Åtgärder för förhindrande av en upprepning som den för överträdelsen ansvariga personen vidtagit.
- (h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.

Artikel 30

Rapportering av överträdelser

1. En behörig myndighet ska införa effektiva rapporteringssystem för faktiska eller potentiella överträdelser enligt artikel 28.1.
2. Systemen enligt punkt 1 ska åtminstone inkludera följande:
 - (a) Särskilda förfaranden för tillhandahållande av rapporter om överträdelser och dessas uppföljning, inklusive säkra kommunikationsvägar för sådana rapporter.
 - (b) Lämpligt skydd mot att personer med anställningsavtal som anmäler överträdelser eller som anklagas för överträdelser utsätts för repressalier, diskriminering eller andra typer av orättvis behandling.
 - (c) Skydd av personuppgifter både om den person som anmäler överträdelsen och den fysiska person som påstås ha begått den, inklusive skydd av deras identitet under alla förfarandefaser, utan påverkan på uppgiftslämning enligt nationell lagstiftning i samband med undersökningar eller senare rättsliga förfaranden.
3. Medlemsstaterna ska kräva att arbetsgivare har lämpliga interna rutiner för att anställda ska kunna rapportera om överträdelser enligt artikel 28.1.
4. Medlemsstaterna får föreskriva att det i enlighet med nationella lagar ges ekonomiska incitament till personer som tillhandahåller viktig information om potentiella överträdelser av denna förordning, om det inte redan finns en rättslig eller kontraktuell skyldighet för dessa personer att rapportera sådant, förutsatt att informationen är ny och leder till att det tillgrips en administrativ påföljd eller annan åtgärd eller straffrättslig påföljd på grund av en överträdelse av denna förordning.

Artikel 31

Informationsutbyte med EBA

1. Behöriga myndigheter ska årligen förse EBA med sammanställda uppgifter om alla administrativa åtgärder och påföljder som de beslutat om i enlighet med artikel 28. EBA ska offentliggöra dessa uppgifter i en årsrapport.
2. Om medlemsstaterna har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelser av bestämmelserna enligt artikel 28.1, ska deras behöriga myndigheter årligen förse EBA med anonymiserade och sammanställda uppgifter om alla brottsutredningar och beslutade straffrättsliga påföljder. EBA ska offentliggöra dessa uppgifter i en årsrapport.
3. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort administrativa påföljder, böter och andra åtgärder samt straffrättsliga påföljder, ska den samtidigt underrätta EBA om detta.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa förfarandena och formerna för informationsutbyte enligt punkterna 1 och 2.

EBA ska lämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen den [OP please introduce exact date by 12 months after the publication of the Regulation].

Kommissionen delegeras befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket.

Artikel 32

Offentliggörande av beslut

1. Om inte annat följer av tredje stycket, ska en behörig myndighet på sin webbplats offentliggöra alla beslut om administrativ påföljd eller annan åtgärd vid överträdelse av artikel 6 och vid manipulering av finansiell rapportering enligt artikel 28.1, vilket ska ske omedelbart efter att den person som beslutet avser har underrättats om det.

De uppgifter som offentliggörs enligt första stycket ska åtminstone innehålla överträdelsens typ och art samt identiteten på den person som beslutet avser.

Första och andra styckena gäller inte beslut om undersökningsåtgärder.

Om en behörig myndighet efter en enskild bedömning finner att det skulle vara oproportionerligt att offentliggöra identiteten på den juridiska person som beslutet avser eller en fysisk persons personuppgifter, eller att ett offentliggörande skulle kunna äventyra en pågående undersökning eller finansmarknadernas stabilitet, ska den vidta något av följande:

- (a) Skjuta upp offentliggörandet av beslutet tills skälen för detta uppskov bortfaller.
 - (b) Offentliggöra beslutet på anonym basis i enlighet med nationell lagstiftning, om offentliggörandet erbjuder effektivt skydd av personuppgifterna, i förekommande fall skjuta upp offentliggörandet av relevanta uppgifter under en rimlig tidsperiod, om man räknar med att skälen till anonymt offentliggörande kommer att bortfalla under den perioden.
 - (c) Ej offentliggöra beslutet, om den behöriga myndigheten finner att ett offentliggörande enligt leden a eller b inte skulle vara tillfyllest för att säkerställa
 - i) att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras,
 - ii) att offentliggörandet av dessa beslut är proportionerligt, när det gäller åtgärder som bedöms vara av mindre vikt.
2. Om beslutet kan överklagas till en nationell domstol, en administrativ eller annan myndighet, ska en behörig myndighet också omedelbart offentliggöra sådan information på sin webbplats samt all senare information om resultatet av ett sådant överklagande. Offentliggöras ska också alla beslut om att upphäva beslut som överklagats.
 3. En behörig myndighet ska se till att alla beslut som offentliggörs i enlighet med denna artikel finns tillgängliga på dess webbplats i minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i dessa beslut ska behållas på den behöriga myndighetens webbplats så länge detta krävs enligt gällande bestämmelser om uppgiftsskydd.

Kapitel VIII

Rapporter och översyn

Artikel 33

Rapporter från EBA

EBA ska i samarbete med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) utarbeta följande rapporter och lämna dem till kommissionen senast den [OP please introduce exact date, 12 months from the publication of the Regulation]:

- (a) En rapport om tänkbar begränsning av måtten enligt artikel 9.2 a–h och de typer av värdepapperiseringar som enligt EBA inte utgör ett hot mot det centrala kreditinstitutets finansiella stabilitet eller mot unionens finansiella system.
- (b) En rapport om huruvida andra typer av derivat och finansiella instrument än de som förtecknas i artikel 11.1 bör inkluderas för betryggande hantering av ett centralt kreditinstituts egen risk.
- (c) En rapport om huruvida andra finansiella instrument för risksäkring än dem som förtecknas i artikel 12.1 kunde tillåtas att säljas till kunder och om kraven på kapitalbasandelen över vilken produkter inte får säljas enligt artikel 12.2 b.

Artikel 34

Översyn

Kommissionen ska regelbundet övervaka effekterna av förordningens bestämmelser på förverkligandet av målen i artikel 1 samt på hela finanssystemets stabilitet i unionen, med beaktande av marknadsstrukturens utveckling och av hur de enheter utvecklas och verkar som regleras av förordningen samt lägga fram lämpliga förslag. Översynen ska särskilt inriktas på tillämpningen av tröskelvärdena enligt artikel 3, på tillämpningen och effektiviteten av förbudet enligt artikel 6, omfattningen av verksamheten enligt artikel 8 och lämpligheten av måtten enligt artikel 9. Senast den 1 januari 2020 och därefter regelbundet ska kommissionen, med beaktande av de behöriga myndigheternas synpunkter, förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport, inbegripet ovannämnda aspekter, och åtföljt av ett lagförslag om så är lämpligt.

Kapitel IX

Slutbestämmelser

Artikel 35

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.6, 8.3, 10.5, 11.3, 12.2, 15.2, 16 andra stycket, 23.4 och 27.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med det datum som föreskrivs i artikel 36.
3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.6, 8.3, 10.5, 11.3, 12.2, 15.2, 16 andra stycket, 23.4 och 27.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.6, 8.3, 10.5, 11.3, 12.2, 15.2, 16 andra stycket, 23.4 och 27.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 36

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från dagen för dess ikraftträdande, med undantag av artikel 6 som ska tillämpas från den [OP please introduce exact date, 18 months after publication of this Regulation] och artiklarna 13–18 och 20 som ska tillämpas från den [OP please introduce exact date, 36 months after publication of this Regulation].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förordning från Europaparlamentet och rådet om strukturella åtgärder för att förbättra motståndskraften hos EU:s banker

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen⁴³

Inre marknaden – Finansmarknader

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☒ Ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Bidra till att minska riskerna för den finansiella stabiliteten och återupprätta investerarnas och andra marknadsaktörers förtroende för finansmarknaderna

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Mot bakgrund av de allmänna målen ovan är syftet med förordningen att förebygga systemrisker, finansiella påfrestningar eller obestånd på stora, komplexa och sammanflätade banker och tillgodose ett antal mål:

- Minska överdrivet risktagande inom kreditinstitutet.
- Undanröja väsentliga intressekonflikter mellan kreditinstitutets olika delar.
- Undvika felallokering av resurser och främja utlåning till realekonomin.
- Säkerställa att konkurrensvillkoren inte snedvrids för kreditinstitutet på den inre marknaden.
- Minska sammanflätning inom finanssektorn som ger upphov till systemrisker.
- Underlätta en effektiv förvaltning, övervakning och tillsyn av kreditinstitut.
- Underlätta en ordnad avveckling och rekonstruktion av koncernen.

⁴³

Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Minska risktagandet inom kreditinstitutet.

Minska intressekonflikter mellan kreditinstitutets olika delar.

Minska felallokering av resurser och öka utlåningen till realekonomin.

Mindre snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden.

Minskad sammanflätning inom finanssektorn.

Effektivare förvaltning, övervakning och tillsyn av kreditinstitut.

Mer ordnad avveckling och återhämtning i de största och mest komplexa bankkoncernerna.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Relevanta indikatorer för att utvärdera förslaget skulle omfatta följande:

- Antal och storlek på de banker som omfattas av krav på strukturell separation.
- Fördelning av verksamheter till inlåningsenheter eller handelsenheter.
- Transaktionsvolym, räntespreadar eller likviditet på relevanta marknader.
- Utveckling av marknadsandelar för banker som omfattas av strukturell separation.
- Marknadskoncentration inom verksamheter som omfattas av strukturell separation.
- Nya aktörer inom verksamhet som omfattas av strukturell separation.
- Utveckling av lönsamhet för banker som omfattas av strukturell separation.
- Mått på storleken på implicita offentliga subventioner.
- Mått på finansieringskostnadsfördelar för banker som är för stora för att gå omkull.
- Mått på handel och utlåningsverksamhet för banker som är för stora för att gå omkull.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Sedan finanskrisen började har Europeiska unionen (nedan kallad EU) och dess medlemsstater företagit en grundläggande översyn av finansiell reglering och tillsyn.

Inom bankväsendet EU har inlett en rad reformer för att öka återhämtningsförmågan hos banker och för att minska effekterna av eventuella bankkonkurser, allt i syfte att skapa ett säkrare, sundare, mer överblickbart och ansvarsfullt finansiellt system som arbetar för ekonomin och samhället i stort (se särskilt det nya paketet med fjärde kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen ("CRR"/"CRDIV") liksom det föreslagna direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag (BRRD)).

EU:s banksektor och enskilda banker är fortfarande stora i absoluta och relativa termer. De största bankerna är också mer aktiva i komplex handelsverksamhet och gränsöverskridande verksamhet genom ett mycket stort antal juridiska enheter.

Flertalet EU-medlemsstater och tredjeländer har därför tagit ett steg längre och har antagit eller håller på att anta strukturreformer av sina respektive banksektorer för att ta itu med problem som gäller de största och mest komplexa finansinstitutionerna. Även internationella organ som G 20, rådet för finansiell stabilitet, banken för internationell betalningsutjämning (BIS), Internationella valutafonden (IMF), och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har betonat betydelsen av sådana reformer, t.ex. vad gäller avveckling och rekonstruktion och har efterlyst en omfattande och global debatt om affärsmodeller för banker.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå: behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Mot bakgrund av denna utveckling finns det ett starkt motiv att agera på EU-nivå. Medan de nationella reformerna i huvudsak delar samma mål, skiljer de sig åt på detaljnivå. Detta kommer att snedvrider etableringsbeslut, eftersom banker som är för stora för att gå omkull kan överföra verksamheter till, eller lokalisera sig i en annan medlemsstat. En gemensam reaktion från EU:s sida skulle därför vara mer effektiv. Behovet av enhetliga regler är särskilt viktigt för bankunionen i syfte att underlätta den gemensamma tillsynsmekanismens tillsynsuppgifter och den gemensamma rekonstruktionsmekanismens rekonstruktionsåtgärder.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Ej tillämpligt

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter: behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

EU har redan inlett ett antal reformer för att öka bankernas återhämtningsförmåga och minska sannolikheten för och konsekvenserna av bankkonkurser. Dessa reformer inbegriper åtgärder för att stärka bankernas solvens (kapital- och likviditetskrav i paketet med fjärde kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen), åtgärder för att stärka bankernas rekonstruktion (det föreslagna direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag), åtgärder för bättre insättningsgaranti (översyn av direktivet om insättningsgarantisystem), åtgärder för att öka insynen och hantera derivatrisker och förbättra marknadsinfrastrukturer (förordning om Europas marknadsinfrastrukturer) och därtill hörande revisioner av direktivet om marknader för finansiella instrument. För att bryta den negativa återkopplingscykeln mellan statspapper och bankrisker och för att återställa förtroendet för euron och banksystemet, har Europeiska kommissionen föreslagit ytterligare utveckling av en bankunion, som bygger på det enhetliga regelverket som kommer att vara tillämpligt på alla banker i hela EU. Detta innefattar en gemensam tillsynsmekanism och en gemensam rekonstruktionsmekanism, vilka kommer att vara obligatoriska för medlemsstaterna i euroområdet, men som är öppna för frivilligt deltagande för övriga medlemsstater.

Trots detta omfattande reformprogram krävs ytterligare åtgärder för att minska sannolikheten för obestånd och konsekvenserna av dessa för banker som är för stora för att gå omkull. Dessa åtgärder har globalt stöd, vilket framgår av den senaste tidens uttalanden från G 20-ledarna och ministrarna.

När det gäller effekter på genomförandet av det föreslagna direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag kommer det att bana väg för en ordnad rekonstruktion och avveckling av normala banker i EU och därmed väsentligt minska effekterna av sådana bankers obestånd på de offentliga finanserna. Rekonstruktionsbefogenheterna kommer att vara en utmaning att utöva för banker som är för

stora för att gå omkull, mot bakgrund av deras särskilt stora, komplexa och integrerade balansräkningar och bolagsstrukturer. Följaktligen kan det, trots att potentialen för eventuellt offentligt stöd minskat, bara avlägsnas om befogenheterna i samtliga fall tillämpas i sin helhet. Konsekvenserna av en stor och komplex banks obestånd kan därför fortfarande bli betydande. Allt detta kan förklara marknadens uppfattningar om fortsatta implicita subventioner och kräva ökad tydlighet i fråga om eventuella ytterligare strukturåtgärder. Strukture reformer kommer att öka de alternativ som finns tillgängliga för myndigheterna vid hanteringen av krisdrabbade bankkoncerner. Genom att öka trovärdigheten för ordnad rekonstruktion och avveckling kommer det också att öka marknadsdisciplinen och balansräkningsdynamiken på förhand. Strukture reformerna skulle kunna göra de nyligen beviljade befogenheterna i det föreslagna direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag effektivare för banker som är för stora för att gå omkull, eftersom rekonstruktionsmyndigheterna skulle behandla separata, åtskilda och enklare balansräkningar. Detta skulle göra det lättare att övervaka och bedöma de olika enheterna inom en bankkoncern och utvidga antalet alternativ som finns tillgängliga för rekonstruktionsmyndigheterna. Ytterligare åtgärder för banker som är för stora för att gå omkull ligga i linje med proportionalitetsprincipen i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☒ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

Ikraftträdande och inledning av tillämpningen planeras under 2015/2017 med efterlevnad av förbudet mot egenhandel från och med januari 2017 och potentiella krav på separation från och med juli 2018.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁴⁴

Från och med 2014 års budget

☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☐ genom dess avdelningar, inklusive personal vid unionens delegationer
- ☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Indirekt förvaltning** genom delegering till

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Europeiska bankmyndigheten (EBA) är en tillsynsmyndighet som agerar under tillsyn av kommissionen.

⁴⁴ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Enligt förslaget ska kommissionen regelbundet se över effektiviteten hos de föreslagna åtgärderna.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats: behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

För den rättsliga, ekonomiska, effektiva och ändamålsenliga användningen av anslag till följd av förslaget, förväntas inte förslaget skapa nya risker som för närvarande inte omfattas av Europeiska bankmyndighetens befintliga interna kontrollram.

2.2.2. Information concerning the internal control system set up

Ej tillämpligt

2.2.3. Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel: behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Ej tillämpligt

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

För att bekämpa bedrägeri, korruption och andra olagliga verksamheter ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) gälla utan begränsningar för Europeiska bankmyndigheten.

Europeiska bankmyndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid Europeiska bankmyndigheten.

Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagare av utbetalningar från Europeiska bankmyndigheten, samt hos de anställda som ansvarar för dessa utbetalningar.

I artiklarna 64 och 65 i förordningen om inrättandet av Europeiska bankmyndigheten anges bestämmelserna om genomförande och kontroll av Europeiska bankmyndighetens budget samt tillämpliga finansiella bestämmelser.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
		Diff./Icke-diff. ⁽⁴⁵⁾	från Efta-länder ⁴⁶	från kandidat-länder ⁴⁷	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
1.a	12.0302 Europeiska bankmyndigheten (EBA)	Diff. anslag	JA	JA	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

⁴⁵ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

⁴⁶ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁷ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

Detta lagstiftningsinitiativ kommer att påverka utgifterna på följande sätt:

- Anställning av två nya tillfälligt anställda vid Europeiska bankmyndigheten (två tillfälligt anställda från januari 2016) — se bilagan för mer information om deras uppgifter och hur deras kostnader beräknats (varav 40 % kommer att finansieras av EU och 60 % av medlemsstaterna).
- De nya uppgifterna kommer att utföras med de personalresurser som finns tillgängliga inom det årliga budgetförfarandet, med beaktande av de begränsningar i fråga om budgetmedel som gäller för alla EU:s organ samt i linje med budgetplaneringen för organen. Särskilt gäller att de resurser som byrån behöver för att de nya uppgifterna ska vara förenliga och överensstämmande med den programplanering i Europeiska bankmyndigheten för personal- och budgetresurserna som anges i det senaste meddelandet till Europaparlamentet och rådet — — programplanering av personal- och budgetresurserna för decentraliserade byråer 2014–2020 (COM(2013) 519).

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen			Antal	1a Smart tillväxt för alla — Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning							
GD: GD MARKT				2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT
• Driftsanslag											
12.0302	Åtaganden	(1)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Europeiska bankmyndigheten (EBA)	Betalningar	(2)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁴⁸											

⁴⁸ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Budgetrubrik (nr)		(3)								
TOTALA anslag för GD MARKT	Åtaganden	=1+1a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Betalningar	=2+2a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program										
TOTALA anslag för RUBRIK 1.a i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Betalningar	=5+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Betalningar	=5+ 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

EUR million (to three decimal places)

		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD:									
• Personalresurser									
• Övriga administrativa utgifter									
GD <....> TOTALT	Anslag								

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n ⁴⁹	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden								
	Betalningar								

⁴⁹

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År n		År n+1		År n+2		År n+3		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	OUTPUTS																	
	Typ ⁵⁰	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁵¹ ...																		
— Resultat																		
— Resultat																		
— Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
— Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALA KOSTNADER																		

⁵⁰ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁵¹ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ⁵²	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	--------------------	--------	--------	--------	---	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								

Belopp utanför RUBRIK 5⁵³ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Personalbehoven ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵²

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁵³

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)							
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁵⁴							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ⁵⁵	— vid huvudkontoret						
	— vid delegationer						
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT							

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
--------------------------------------	--

⁵⁴ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁵⁵ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Extern personal	
-----------------	--

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen
- De resurser som Europeiska bankmyndigheten behöver för att de nya uppgifterna ska vara förenliga och överensstämja med den programplanering i Europeiska bankmyndigheten för personal- och budgetresurserna som anges i det senaste meddelandet till Europaparlamentet och rådet – — programplanering av personal- och budgetresurserna för decentraliserade byråer 2014–2020 (COM(2013) 519).
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁵⁶.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totalt
Medlemsstat	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

⁵⁶

Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet (avseende perioden 2007–2013).

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁵⁷						
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Artikel...		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

--

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

⁵⁷

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds-kostnader.

Bilaga om strukturella åtgärder för att förbättra motståndskraften hos EU:s kreditinstitut

Uppskattning för Europeiska bankmyndigheten

Kommissionens förslag innehåller bestämmelser om att Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta fyra delegerade akter och sex tekniska standarder som ska säkerställa att bestämmelser av mycket teknisk karaktär genomförs på ett konsekvent sätt i hela EU.

Kommissionen bör anta föreskrivande tekniska standarder som har utvecklats av Europeiska bankmyndigheten beträffande metoden för mätning och konsekvent tillämpning av mätpunkterna i förhållande till den beräkning av det tröskelvärde över vilket åtskillnad av handelsverksamhet bör äga rum. Kommissionen och Europeiska bankmyndigheten bör se till att dessa standarder kan tillämpas av alla berörda institut på ett sätt som står i proportion till dessa instituts och deras verksamheters art, omfattning och komplexitet. Dessutom bör kommissionen anta de tekniska standarder för genomförande som har utvecklats av Europeiska bankmyndigheten när det gäller metod för att beräkna mängden handelsverksamhet från kreditinstitut och moderbolag och en enhetlig mall för offentliggörande av totalt belopp och komponenter för kreditinstituts och moderbolags handelsverksamhet genom genomförandeakter. Det planerade arbetet kräver bilaterala och multilaterala möten med berörda parter, analys och bedömning av alternativ och utarbetande av samrådsdokument, offentliga samråd med intressenter, inrätta och förvalta ständiga expertgrupper bestående av tillsynsmyndigheter från medlemsstaterna, inrätta och förvalta särskilda expertgrupper, analys av svar på samråden, utarbetande av kostnads- och intäktsanalys och utformning av lagtexten.

Det antas att förordningen kommer att träda i kraft i slutet av 2015. De ytterligare resurserna till Europeiska bankmyndigheten behövs därför först från och med 2016. Två tjänster med tillfälligt anställda kommer att behövas för att utföra de aktuella uppgifterna på lång sikt:

Delegerade kommissionsakter:

- Mätmetod: presumtionsnivå som ej utesluter motbevisning, antal.
- Riskhanteringsprodukter: en gräns över vilken riskhanteringsprodukter ska tillhandahållas av handelsenheter.
- Separationsbestämmelser – stora exponeringar: godtagbara kreditriskreducerande metoder
- Territoriellt tillämpningsområde: likvärdighetskriterier

Kommissionens tekniska standarder:

- Förbud mot egenhandel — metod för att beräkna handelsverksamheter för tillämpning av allmänt tröskelvärde.
- Förbud mot egenhandel — enhetlig mall för offentliggörande av handelsverksamheter.
- Separation - mätmetoder: konsekvent mätning och tillämpning.
- Rapporteringsskyldighet: uppgifter och ikraftträdande.
- Registrering av transaktionsregister.

- Myndigheter som har tillgång till uppgifter i transaktionsregister.

Ytterligare resursantagande:

- De två extra tjänsterna antas vara tillfälligt anställda i tjänstegrupp och lönegrad AD 7.
- De genomsnittliga lönekostnaderna för olika personalkategorier baseras på riktlinjer från GD Budget.
- Lönekorrigeringskoefficient för London är 1,344.
- Kostnader för tjänsteresor beräknas uppgå till 10 000 euro.
- Rekryteringskostnader (resor, hotell, läkarundersökningar, bosättningsbidrag och andra bidrag, flyttkostnader osv.) uppskattas till 12 700 euro.

I nedanstående tabell presenteras beräkningsmetoden för den ökning i budgeten som begärs för de tre kommande åren. Beräkningen bygger på det faktum att 40 % av kostnaderna finansieras genom unionens budget.

Kostnadstyp	Beräkning	Belopp (tusen euro)			
		2016	2017	2018	Totalt
Personalutgifter					
11 löner och ersättningar	$=2 \times 132 \times 1.344$	355	355	355	1.064
12 utgifter i samband med rekrytering	$=2 \times 13$	25			25
13 utgifter i samband med tjänsteresor	$=2 \times 10$	20	20	20	60
Totalt: Personalutgifter		400	375	375	1.150
Varav EU-bidrag (40 %)		160	150	150	460
Varav bidrag från medlemsstaterna (60 %)		240	225	225	690